

De drie kemmaantjes

bron

De drie kemmaantjes. S. en W. Koene, Amsterdam 1784 (tweede druk)

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_dri013drie02_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de [gebruiksvoorwaarden](#).

De drie kempaantjes.

Op de dood van Monsieur Malbrouk.

Op een aardige wys.

MAlbroek gaat ten oorlog varen,
 Mironton ton ton mirontaine
 Ach! zou hy wederkeeren,
 Of blyven in het Veld, bis.

2 Te Paasschen zal hy komen,
 Mironton, &c.
 Te Paaschen zal hy komen,
 Of op een ander tyd, bis,

3 Die daagen zyn verdweenen,
 Mironton, &c.
 Die daagen zyn verdweenen,
 Malbrouk die komt niet weer, bis.

4 Mevrouw klimt op haar toren,
 Mironton, &c.
 Mevrouw klimt op haar toren,
 Soo hoog als zy maar kon, bis.

5 Sy ziet haar Pagie komen,
 Mironton, &c.
 Sy ziet haar Pagie komen,
 Hy was in 't swart gekleed, bis.

6 Myn edele kind laat hooren,
 Mironton, &c.
 Myn edele kind laat hooren,
 Wat tyding brengt gy mee? bis.

7 Myn boodschap zegt den Jonker,
 Mironton, &c.
 Myn boodschap zegt den Jonker,
 Is vry niet aangenaam, bis.

8 Gy gaat in traanen smelten,
 Mironton, &c.
 Gy gaat in traanen smelten
 Als gy myn reeden hoort, bis.

9 Legt af uw mooi je kleeren,
 Mironton, &c.
 Legt af uw mooi je kleeren,
 Van glinsterend zatyn, bis.

10 't Is tyd mevrouw van weenen,
 Mironton, &c.
 't Is tyd mevrouw van weenen,
 Heer Malbrouk is een Lyk, bis.

11 Den Man is reeds begraven,
 Mironton, &c.
 Den man is reeds begraven,
 Hy eet of drinkt niet meer, bis.

12 'k Heb hem in 't Graf zien dragen,
 Mironton, &c.
 'k Heb hem in 't Graf zien dragen,
 met rouw en droef geklag, bis.

13 Ja door vier Officieren,
 Mironton, &c.

Ja door vier Officieren,
Met floers al op de mouw,

14 Den eene droeg zyn Sabel,
Mironton, &c.
Den eene droeg zyn Sabel,
Den ander zyn Borst Harnas, bis.

15 Syn Schilt wiert ook gedragen,
Mironton, &c.
Syn Schilt wiert ook gedragen,
En verder droeg men niets, bis.

16 Het Graf was op de hoeken,
Mironton, &c.
Het Graf was op de hoeken,
Met Roosen ook versierd, bis.

17 Wyl nu de Oorlogs mannen,
Mironton, &c.
Wyl nu de Oorlogs mannen,
Daar weende overluid, bis.

18 Men hoorde 't Nagtegaaltje,
Mironton, &c.
Men hoorde 't Nagtegaaltje,
Daer zingen overluid, bis.

19 De plegtigheid voltrokken,
Mironton, &c.
De plegtigheid voltrokken,
Kroop ieder na zyn bedt, bis.

20 Den eene met zyn Vrouwe,
Mironton, &c.
Den eene met zyn Vrouwe,
Een ander met zyn liefje, bis.

21 Elk kon een byslaap krygen,
Mironton, &c.
Elk kon een byslaap krygen,
Dit spel ging gansch gemeen, bis.

22 Ik ken wel duizend meisjes,
 Mironton, &c.
 Ik ken wel duizend meisjes,
 Ja, duizend en nog meer, bis.

23 En die wel zouden lyden,
 Mironton, &c.
 En die wel zoude lyden,
 Een Vogel in haar kooy, bis.

24 Dit lyden ook de zwarte,
 Mironton, &c.
 Dit lyden ook de zwarte,
 So wel als blond geslagt, bis.

25 Een rotze zou niet walgen,
 Mironton, &c.
 Een rotze zou niet walgen,
 Van zo een lekker ding, bis.

26 Het schynt dat deeze sleutel,
 Mironton, &c.
 Het schynt dat deeze sleutel,
 Op alle slooten past, bis.

27 Mevrouw op deze woorden,
 Mironton, &c.
 Mevrouw op deze woorden,
 Gaf een bedroefde zugt, bis.

28 Want Malbrouk had voor deeze,
 Mironton, &c.
 Want Malbrouk had voor deeze,
 Haar meer als eens getoond, bis.

29 Dat hy van Venus vrienden,
 Mironton, &c.
 Dat hy van Venus vrienden,
 De minste niet en was, bis.

Op de dood van Monsieur Malbrouck. In 't Fransch.

1

Malbrouk s'en va en Guerre,
 Mironton ton ton mirontaine,
 Malbrouk s'en va en guerre,
 Avec sa grande arméé ... bis.
 Pour sa femme quelle peine,
 Mironton, &c.
 Pour sa femme quelle peine,
 Fout il nous séparer ... bis.

2

Au Chemin de la Gloire,
 Mironton ton ton mirontaine,
 Au chemin de la Gloire,
 Je fais quil faut marcher ... bis.
 Consolez vous machere,
 Mironton, &c.
 Consolez vous machere
 Dans peu je reviendrai ... bis.

3

Au Chemin de la Gloire,
 Mironton ton ton mirontaine,
 Au chemin de la Gloire,
 Vous m'allez voir marcher ...
 Je reviendrai a pâques,
 Mironton, &c.
 Je reviendrai a pâque
 Ou a la trinité ... bis.

4

La trinité se passe,
 Mironton ton ton mirontaine,
 La trinité se passe,
 Malbrouk ne revient pas ... bis.
 Madame monte a sa tour,
 Mironton, &c.
 Madame monte a sa tour,
 Au plus haut est montée ... bis.

5

Elle voit venir son page,
 Mironton ton ton mirontaine,
 Elle voit venir son page,
 Tout de noir habillé ... bis.
 Mon page mon beau page,
 Mironton, &c.
 Beau page mon beau page,
 Quelle nouvelle apportez ... bis.

6

Je vous dirai Madame,
 Mironton ton ton mirontaine,
 Je vous dirai Madame,
 Vos beaux yeux vont pleurer ... bis,
 Quittez vos habits Roses,
 Mironton, &c.
 Quittez vos habits Roses,
 Et vos satins prochés ... bis.

7

Monsieur Malbrouk est mort,
 Mironton ton ton mirontaine,
 Monsieur Malbrouk est mort,
 En mort & enterré ... bis.
 Je le vu porté en terre,
 Mironton, &c.

Je le vu porté en terre,
Par quatre Officiers ... bis.

8
L'un porté sa Cuirasse,
Mironton ton ton mirontaine,
L'un porté sa Guirasse,
L'autre son bouclier ... bis.
L'un porté son grand sabre
Mironton, &c.
L'un porté son grand sabre
Que Chacun admire ... bis.

9
A l'entour de sa tombe,
Mironton ton ton mirontaine,
A l'entour de sa tombe,
Romarins l'on planta ... bis.
Sur la plus haute branche,
Mironton, &c.
Sur la plus haute branche,
Le Rossignol chanta ... bis.

10
Malbrouk dans cette guerre,
Mironton ton ton mirontaine,
Malbrouk dans dette guerre
A paru triomphant ... bis.
Il a en Engletaie,
Mironton, &c.
Il a en Engletaie,
Combattu vaillamment ... bis.

11
O mort impitoyable,
Mironton, &c.
O mort in impitoyable,
Comment na tu pas tort ... bis.

Qu'un guerrier si aimable,
 Mironton, &c.
 Qu'un guerrier si aimable,
 Suççombe a ton effort ... bis.

12

Malbrouk qu'elle desespoir,
 Mironton, &c.
 Malbrouk qu'el desespoir,
 Ne pouvant plus te voir ... bis.
 Je n'en dit pas davantage,
 Mironton, &c.
 Je n'en dit pas davantage,
 Car je mon Coeur Outré ... bis.

13

Mon Cher Malbrouk est mort,
 Mironton, &c.
 Mon cher Malbrouk est mort,
 J'en suis desesperée ... bis.
 O brave Général,
 Mironton ton ton mirontaine
 O brave général,
 Cet époux bien Aimé ... bis.

14

Les Ceremonies faites,
 Mironton ton ton mirontaine,
 Les Ceremonies faites,
 Chacun la Regretté ... bis.
 On lira dans L'histoire,
 Mironton ton ton mirontaine
 On lira dans L'histoire,
 Combien tu fus guerrier ... bis.

Een nieuw lied van het kaane en henne-gepik.

Op een aangename wys.

1

Komt vrinden luystert na dit lied,
 Al wat van de winter op de Maas is geschied,
 Al van twee meisjes
 En twee Heereknegts,
 Zy reden te zamen,
 Zy kwamen te regt.

2

Maar vrinden neemt 't zoo kwalyk dog niet,
 Ik noem niemant zyn naam hoe hy hiet,
 Ik heb het gedagt,
 Wil mynder verstaan;
 Dat het is geschied?
 Van een hen met een haan.

3

Hyza mannen komt nu reys hier,
 Nu zult gy eens horen een aardig plyzier,
 Al van twee haantjes,
 Zoo proper en fier,
 Twee hennetjes,
 Pakte zy voor plyzier.

4

Sy waren twee haantjes zonder jok
 Sy hadden haar eyge henne op hok
 Sy waren zoo hanig

Gekempt en gespoort
Sy hebben haar eygen
Henne behoord.

5
Dees haantjes waren van pluymen zeer net,
Sy waren nog nooit van geen haan bezet,
Het waren pas kuykens,
Van agtien jaar,
Haar sporen wild horen,
Die wribbelde haar.

6
Dees haantjes die toonden zoo hogen moet,
Sy smeten de hennetjes onder de voet,
Dat hane gekyft,
Hoord wat een bedryf,
Sy stakken de henne,
Penne in 't lyf.

7
Terwyl dat de hennetjes met malkaar
Sig rukte en plukte malkander in 't haar:
Toen kwam 'er terstond,
Veel jongens in 't rond;
Soo dat 'er de haan,
En de hen weer op stond.

8
Nu is het gekomen aan het ligt,
Daarom zoo heeft men dit liedje gedigt;
Van het hane gespoor
En heune bekoor
Want ligtelyk,
Komen 'er kuykens van voort.

9
Oorlof meisjes nu altemaal,
Wagt u voor het toekomstige jaar,

Want als 't weer geschied,
 Op de Maas in 't ried,
 Dan gaan ik aan 't digten,
 En zingen een lied.

Op de huis-timmerlieden.

Stem: Laat ons deze roemslag zingen.

Nu heb ik weer wat nieuws aan de hant
 Door de huistimmersmans uitgevonden,
 Die met de Meisjes abundant,
 Leeven na de Timmermans trant,
 Geen ambagsman die zo kan leeven,
 Wie zou hem niet tot timmeren begeeven,
 Wat is het Timmeren zoet, bis.
 Wy leeven zonder vreezen.

Als wy aan de Winkel koomen,
 Dan vraagt men waar is de jongen,
 Die dan wat haalt voor onze mond,
 Kout inneemen dat is gezond,
 Zo leeven wy dan als heeren,
 Wie drommel zou geen timmere leeren,
 Wat is het Timmeren zoet, bis.
 Wy leeven zonder vreezen.

En als wy dan uit werken gaan,
 Kyken wy naar 't grapigste meisje,
 Die houwe wy wat aan de praat,
 Zo is een Timmerman van aart,
 Dan krygen wy weer een lessie,
 't Is uit men Heer zyn flessie,
 Dan drinken wy, bis.
 Gezondheid van 't meisje.

Als wy dan in den keuken komen,
 Leeven wy weer zonder schroomen,

Een boterham dat is terstond,
 En een kusje voor haar mond,
 Dan haalt zy wat uit de kelder,
 Een Flesje dan en is wat helder,
 Dan drinken wy, bis.
 Gezondheid van ons byden.

Als wy dan van 't werk koomen,
 Leeven wy weer zonder schroomen,
 Ziene wy dan de een of aar,
 Vraagen of de koffie is klaar,
 Zy zeggen wilt gy mee drinken,
 Of zy geeven ons de wenken,
 Al van haar heer, bis.
 Of van haar Juffrouwen.

De meisjes zeggen het ook allegaar,
 Daar is geen beeter mensch op aarde,
 Als een Timmerman van waarde,
 Want zy zynen altoos klaar,
 Daarom wilt u niet bedenken,
 Altoos op een Timmerman wenken,
 Dat is een bestig man die jou zo lekkertjes,
 Zo lekkertjes zoenen kan.

Aardig lied van een bloemist en een tuin-meisje.

Op een aangename wys.

1
 Ik ging myn lestmaal eens vermyden,
 Buyten aan een klaar rivier;
 Wat vond ik toen daar ter zyden,
 Een zoet meisje van plyzier,

't Was zoo'n aardig fraay lief meisje,
Ik kwam by haar en sprak haar aan,
En ik vroeg haar voor een reisje,
Om eens in haar hofje te gaan

2

Maar zy liet my aanstonds binnen,
Zy zei bent gy een bloemist?
Ja zoo sprak ik myn engelinne,
Ik heb zoo veel zaat verkwist,
Komt wild u zaat dan zoetjes strooyen,
In de tuyn heel goed en fyn;
Ik hoop dat het wel zal groeyen,
Door de heete zonneshyn.

3

Een weinig verder ben ik getreden,
Regt tot voor de binnedeur,
Daar sprak zy met vermoede leden,
Zoete lief maakt geen rumoer;
Ach myn zoete sjakkelyntje!
Is het dat ik u bloempje pluk,
Anders heb ik nog een plantje,
Zoo u zaat niet goet en lukt.

4

Zoete lief wild dog niet schromen,
Als dat myn zaat niet goed en baart,
Dan zou ik in u hof niet komen,
En ik was die gunst niet waart;
Maar ik hoop myn zaat zal schieten,
Het een wat kort en het ander lang,
Ik zal het dan wel komen gieten,
Naar de zon zyn ondergang.

5

Jonkman gy doet myn plyziere,
want myn tuyn die lyd wat hoog,
Schoon het lopen der riviere,
word myn tuyn ook wel eens droog;
Maar ik denk in myn vyf zinnen,

Als dat daar geen hovenier
 Nog nooit heeft geweest van binnen,
 Om te nemen zyn plyzier.

6

Voor het leste dan bloemiste,
 Die dit heeft gecompeteert;
 wilt u zaat zoo niet verkwiste;
 Maar het tog wel imployeert;
 Zaaid by dagen en ook by nagten,
 En zoekt na een lieve meid;
 Daar gy met liefde na zal tragten,
 Dus u zaak wel overleid.

Een nieuw lied, op de dood is 't niet.

1

De dood is 't Niet,
 Men moet dog eenmael sterven, bis.
 Men moet eens het Leeven derven,
 Elk uur kort onze dagen af,
 Men wandelt altoos naar het graf, bis.

2

Gy was myn Eygendom,
 Maar ach, helaas, het uur gy leeft, bis.
 Niet meer voor my ik leef,
 Niet meer voor uw,
 Komt o mijn Lief zo gy 't begeerd,
 Zo lang uw Oog myn lyden deert, bis.

3

Myn Vader wagt met ongedult,
 Naar het uur dat gy myn trouwe zult, bis.
 Want ik die uw zo teer bemind,
 En uw teedere min was my een schyn
 De dood is het einde van myn pyn, bis.

Berouw van een jonge maagd. Die haar maagdom voor 9 kroonen heeft gewaagt.

Vois: Nu zit ik in besware.

Komt hier al by gelopen,
 Het is een aardig Lied,
 Men zal 't u gaan verkoopen,
 In de stad geschiet;
 Maar al die het zingen,
 Dogters of Jongelingen,
 Maar 't is niemendal,
 Hoord eens wat raar geval. trala.

2 Een dogter na de mode,
 En vol Minnepyn,
 En zo vol nieu methode,
 Moet 'er een popje zyn;
 Had een Beminde,
 Maar geen trouwgezinde,
 Ziet die Minnaar zot,
 Die houd met haar de spot. trala.

3 Het waar een Venus Jonker,
 Met gebonde haar,
 Maar eene Regte Pronker,
 Net of 't wat waar,
 Eenen uytgeleezen,
 Om dat hy wert gepreeze,
 Van deze ligte Dant,
 Die hy liet in de schant. trala.

4 Hy door de min verslonde
 Heeft al tot zynen Lief,
 Door iemant toegezonde,
 Eenen Minnebrief:

Die het hem verhaalde,
 't Was min die haar bestraalde,
 Het is myn Amaril,
 Tot u is myne wil. trala.

5 Tot al zyn minneklagte
 Kwam zy eerst tot hem,
 Daar Cuipido na tragte,
 Met een Luider stem,
 Die met zyn Tierande,
 Zyn pyltje en boog spande,
 Schoot haar een schigt
 In donker zonder ligt. trala.

6 Als hy zyn Offerhanden,
 Voor Venus Altaar,
 Hadt laate brande,
 Doe sprak hy tot haar,
 Ik zal niet Mankeren,
 Van uw te Convoijeren,
 Weest niet in pyn,
 Voor dat gy t'huis zult zyn. trala.

7 Cupido wat zal 't wezen
 Met deze ligte dant,
 Zyn pyltje is gereezen,
 'k Vrees voor Venus Kwant,
 Maar hy zou niet willeu,
 Zoo een Amarille,
 Maar hy staat hem niet aan,
 Zyn Liefde is gedaan. trala.

8 Als het nu was geleden,
 Eenen korten tyd,
 Is zy tot hem getreden,
 En heeft tot hem gezeyd,
 Weet gy niet myn Jonker,
 Dat gy laast in donker,
 Hebt myn Blom geplukt,
 En van zynsteel gerukt, trala.

De maagt vraag om te trouwen.

9 Daarom kom ik u vragen,
 Met een droef getraan,
 Of gy in korten dagen,
 Myn zult trouwen gaan?
 Wagt gy nog langer,
 Gy weet dat ik ben zwanger
 Komt het in iedere mont,
 Het is voor ons een Affront. trala.

10 Vier Maande Olve Justes,
 Hebt gy myn bemind,
 Maar tegen in Augustes,
 Verwagt ik me kind,
 Myn lief je bent de Vader,
 wilt tot my komen nader,
 Dan vrees ik voor geen troost
 Voor geenen kwaaden Ooft. trala.

De jonkman spreekt

11 Daarom heeft hy zyn reden,
 Eens gesproken uit,
 U smeke en gebede,
 Baart u geen geluid;
 want eer ik uw van trouwen,
 heb gesproke aan,
 Heb ik met een ander,
 In het Verbond gestaan. trala.

12 Juffrouw stelt u gedagten,
 Tog maar aan een kant,
 Doet tog aan niemand klagte,
 't Is gebruik van 't Land;
 Ik zal u wel lone,
 Daar zyn 9 Krone,
 En zwyg dog van me stil,
 Voldoet dog myne wil. trala.

De meid ontfangt het geld

13 Zy heeft de Ronde Schyven,
 Doe genoomen aan,
 waar op zy moest blyven,
 Sonder eene man,
 En het kint te gader,
 Bleef zonder Vader,
 Voor eene kleinen Som,
 Adie myn Magedom. trala.

14 Daar leid de Nieuwste Mode,
 Van onze Amaril,
 En zoo veel nieuw Methode,
 Achter in den bril;
 Heeft zy nog wat strikken,
 Zy kan 'er mee Opschikken
 't Is voor haar een spyt,
 Zy is haar Maagdom kwyt. trala.

Den jonkman spreekt

15 Ik wil uw Dienaar blyven,
 Jonge dogter lief,
 Als gy my komt te schryven,
 Eene minnebrief,
 ik bid u voor dezen
 Laat hem aan niemant Leezen,
 dan maakt men geen Lied,
 Hoe alles is geschied. trala.

16 Oorlof Jonkmans van eere
 Volg Mynen Raad,
 Gaat gy eens Confieeren,
 Of uit vreien gaat:
 dan word men met de Tonge,
 Van Mondus niet bespronge,
 Of men zal dit stuk,
 Niet stellen in den druk. trala.

Een nieuw lied.

Op een lieffelyke vois.

Laets toe Fielis lag te droomen,
 By haar wol en graasde Vee,
 Dogt zy dat zy was gekoomen,
 Op een Yland aan de zee,
 Daar Leander haar verlied,
 En voor eeuwig van haar vlied,
 Sy was bedrukt en klaagde vier,
 Bedroeft in 't binnenste van haar Siel.

2 Is 't niet beter dat ik sterf,
 Door uw ontrouweloze hand,
 Eer myn de min geheel doorkerf,
 Eer my de wolf verscheurd op 't land,
 Of laat gy myn voor eeuwig hier,
 Voor een prooy of leeuw of Stier,
 Die myn hier in myn bloed versmag,
 Voor eeuwig hier begraven lag.

3 Waarom heeft gy myn geroepen,
 Uyt myn Ouders arme hut,
 Daar gy stil voorby kwam sluypen,
 En heeft myn van haar weg gerukt,
 Swoer dat gy myn nooit verlaten zou,
 Hier in het naaste van 't Wout,
 Maar denk uw Ede zyn om niet,
 Den Hemel 't alles hoord en ziet.

4 Waar zyt gy nu trouwloozen,
 Foei gy die my zoo verlaat;
 Seg wat weg heeft gy gekoosen,
 Seg my waar gy heene gaat,

Kom doorsteekt myn blanke borst,
 Daar uw Hart en Siel na dorst,
 Ik tre gewillig de Wereld af,
 en daal hier in 't duyster graf.

5 Terwyl zy dus lag te droomen,
 Dogt zy zag een Monster staan,
 Dat na haar toe wilde koomen,
 Met zoo was haar Slaap gedaan,
 Sy was verschrikt en leefden schier,
 Door 't aansien van 't vreeslyk dier,
 Maar zy verstoute haar gemoet;
 En voelde een ander minne gloed.

De beklagende minnaar.

Op een aangename wys.

1
 Adieu dan Vaderland en vrinden
 Ik moet na zee,
 Adieu zoet lief die ik beminden;
 Die ik met lust
 Soo dikmaals heb gekust.

2
 Ik weet Jongmans u soete woorden,
 U lief gelaat,
 Die een jonge Maagd haar hart bekoorden,
 Ik blyf in getraan,
 Gy moet na Indiaan.

3
 Ach Ach hoe zuur valt my dit scheiden
 Dat ik van u,

Van myn waarde zielsvoogdes moet leiden,
 Hemel wat verdriet,
 Ik moet en ik kan niet.

4
 Daarom minnaar houd op van klaagen,
 'k Weet dat gy moet
 Op de Zee u jong leven waagen,
 Denkt 't woord van myn,
 God zal u Trooster zyn.

5
 Gy zyt de schoonste Lief op de aarde,
 Myn waarde Pand,
 Wy zulle samen Trouw aanvaarde,
 Zoo dra ik kom aan 't Land,
 Houd u dog maar constant.

6
 ô minnaar wilt dog niet treurig weezen
 Blyft myn getrouw,
 Daar voor zal ik dood nog baaren vree-
 zen, 'k Geef myn regter hand
 Myn bloed voor u te pand.

7
 Ik zal het jawoord wel onthouwen,
 Myn lieve Lam,
 Wy zullen met elkander trouwen.
 'k Heb n handschrift zoet,
 Geschreeven met myn bloed.

8
 Adieu zoet Lief myn uitgeleezen,
 Voor 't laast vaerwel,
 ô schrik om u ben ik vol vreezen,
 Voor 't laatst vaarwel,
 Adieu schoon Isabel

9

Nog eens een kusje voor het leste
 Bewaar u blom,
 Dat is voor u het allerbeste,
 Bewaar uw blom,
 Tot dat ik weder kom.

Het manuaal.

Wyze: Wat is het schoon het menschdom te verpligten.

1

Is het schoon het Menschdom te verpligten,
 Door Liefde en Trouw voor 't Vaderland;
 Wie zou dan zyn yver laten zwichten,
 Tot bloei van 't heil der Burgerstand?
 Dus word Vryheid hoog geschat,
 In ons Utrechts oude Stad,
 Dus word Vryheid hoog geschat,
 In ons Utrechts oude Stad.

2

Doen wy 't vuur van yver blyken,
 Dat elk op 't best zyn Pligt betracht:
 Burgeren moed zal nooit bezwyken:
 Wel aen dan mannen! *geeft wel acht*,
 Werkt naar eisch staeg meer en meer.
 Dit strekt immers u ter eer.
 Werkt naar eisch staeg meer en meer,
 De *Rechthehand* slaa aan 't *Geweer*.

3

't Geweer om hoog! den haan gespannen
Leg aan, geeft Vuur, dit's braaf gedaan.

Dus toont gy u strydbre Mannen,
 Voor 't best der Stad, *herstelt den haan*:
Vat de Patroon, en *opent dien*,
 Wil de *Pan* met *Kruid* voorzien.
Sluit de Pan, o dappere Liën!
 Doe uw Lust en Yveer zien.

4
Zwenkt het Geweer ter laading o braeven!
Patroon in de loop, de *laadstok uit*,
 Wil uw Recht als Burger staeven,
 Dus word Dwingelandy gestuit.
Laadstok in de loop gebracht
 Dus verkrygt de schot meer kragt.
Laadstok op zyn plaats gebracht
't Geweer op Schouder geeft nu acht.

5
't Geweer by de Voet wil vlyt betoonen:
 Dus verkrygt Gy roem en Eer,
 Vryheid zal uw mild beloonen
 Tot uw vreugd *legt neder het Geweer*
Neemt op 't Geweer met mannen moed
Geweer op Schouder, dat uw bloed
 Nooit ontaar' van Batoo's moed,
 Maar uw vrye Stad behoed.

6
Presenteer het geweer, o Vrinden!
Recht om keert u, *Lings om keert*.
't Geweer op schouder, eensgezinden
 Daar den een den ander leert.
Voorwaarts het geweer nu *Velt*.
 Elk vertoon zich als een Held
't Geweer op Schouder weer gesteld.
 Elk vertoond zich als een Held.

7

Wilt nu *het Geweer Verdekken*
Onder den Linker Arm gebracht.
 Wat zal 't ons tot vreugd verstreken
 Als elk zyn Burgerpligt betracht.
't Geweer op Schouder, recht op en neêr,
Hoog in de Rechter Arm 't Geweer:
't Geweer op Schouder, recht op en neêr,
 Dat uw yver staag vermeêr.

8

Vryheids Vlag moet altoos waaijen
 Zo werd onraad afgekeert.
 Wilt u *Rechts om, Lings om* draaijen
Rechts om keert u, Links om keert.
 Brengt het *Geweer nu by de Voet*
 'k Roem o Burgery uw moed.
't Geweer in den arm, dat is goed.
 'k Roem o Burgery uw moed.

9

Is het schoon het Menschdom te verpligten,
 Door Liefde en Trouw voor 't Vaderland;
 Wie zou dan zyn yver laten zwichten,
 Tot bloei van 't heil der Burgerstand.
 Dus word Vryheid hoog geschat,
 In ons Utrechts oude Stad.
 Dus word Vryheid hoog geschat.
 In ons Utrechts oude Stad.

Een nieuw lied.

Op een aardige wys.

1

Laast lag ik en sloop in 't groene veld,
In myn droom zag ik myn zoetst beeld,
Die daar my zeide schoon lief kom by my,
Gy doet my treuren met geweld.

2

Gy word van my zo minnelyk geagt,
Want u oogjes zyn vol van minne klagt,
U droevige klagen, by nagten en dagen,
Want myn Jonkhertje van minne brand.

3

Als Aurora verdween in 't Zonne Ligt,
Dan kwam Febus met zyn bleek gezicht,
Met zyn stralen, kwam nederdalen,
Toen kreeg ik haar in 't gezicht.

4

Ik zei myn lief myn schoonste Engelin,
Die ik aan een klaar waterkantje vind,
Met zoo een diep ootmoet, nam ik afscheid met myn hoed,
En zoo heb ik dees Maagd gegroed.

5

Zy salveerde my op 't zelve pas,
Ik meenden dat ik in den Hemel was,
Ja met lusten ging men rusten,
By malkanderen in 't groene Gras.

6

Als wy dan spreken van de min,
Ik zei myn liefje schoonste Engelin,

Ik zieder myn schoonder Jonkvrouw,
Helpt my uit den Rouw geeft my maar een zoen op Trouw.

7

Gaat weg Jonkmans met al u loos geschrey
Want de Jonksmans zyn vol bedriegery,
Zoekt u Pleisieren by de Dieren,
Die daar zitten in de Wey.

8

Want gy bemind myn bloempje om zyn fleur,
En 't Meisje om haar kleur,
Als het was geplukt, en in 't zand gerukt
En dan zoud gy 'er my laten in druk.

9

Ik zweer by Hemel, Sterre, Zon en Maan,
Dat ik myn liefje altoos by zal staan,
Zoo wel in lyden als in 't verblyden,
ja tot dat de dood komt aan.

10

Adju dan Lief nu neem ik myn afscheid
Adju dan Herderin, adju dan waarde Bruid,
Myn genugt is uit, waar me ik myn klagt
Besluit, Adju waarde beminde Bruid.

11

Jonkman ik zie u standvastigheid,
Nu ben ik heel gantsch tot u bereid,
Nu wil ik myn leden, aan u besteden,
Ja tot dat de dood ons scheid.

12

Jonkman als gy u Lief opregt bemind,
Hart en Liefde die 't alles overwind,
Schept maar goede moet, zuur zal worden
zoet, Als gy dan u best maar doet.

Vermakelyke minne klagt tusschen een jager en een veld godinne.

Op de wyze: Hoe zoet is het minnen.

Lestmael ging ik door het veld
 Met myn brak en haesewinden,
 Om het wild eens te verslinden,
 Langsaem aen ik wier ontsteld,
 Digt al by die groene faleyen,
 Begon myn hert schier te verblyen;
 Een zoet geluid, een zoet geluid
 Van een schoon veld godinne,
 Ik bleef wat staen versinnen.

Jager.

Door den zaek en melody,
 Van die schoone herderinne,
 Wierd myn hert gequeld van binnen,
 Ik voegde my stil aen haer zy,
 Ik zy zoete lief ik moet wat rusten,
 Aen u zey en in dees kusten,
 O zoete velde blom, o zoete velde blom,
 Mogt in u dienaer wesen,
 Dan was myn pyn genezen.

Herderinne.

Iaeger ik blyf in eenigheyd,
 En met myn schaepkens wil ik leven,
 In het zoete veld verheven,
 By de zoete lieberteyt,
 Want ik heb geen lust in paeren,
 Ik ben nog te jong van jaeren
 Ag jaeger zoet, ag jager zoet,

Wilt een ander maer minne,
Maer geen herderinne.

Jager.

Schoonste velde-blom van 't land,
Laet my uwen dienaer wesen,
In het groene veld verheven,
By u schaepkens heel sermand,
Ik zal u schaepkens helpen weyden;
En van den wolf wel bevryden,
By dag en nacht, by dag en nacht,
Zal ik by uw schaepkens wezen,
Wilt my u trouw nu geven.

Herderinne.

Jaeger ik heb geen vermaek,
Als in het zoet vogels zingen,
Daerom wilt u gouw verzinnen,
Want gy my niet aen en staet,
En laet my in deze kusten,
Hier al by myn schaepkens rusten:
En by het geklank, en by het geklank,
Van de vogelen dieren:
Die hier in het veld al swieren.

Jager.

O Schoonste blom al van het land,
Laet my tog u min verwerven:
Anders moet ik treurig sterven,
En zyt tog door min constand,
Want ziet de vogelen en dieren:
Hoe zy in de velde swieren:
Al door de min, al door de min,
En met zoete tyden,
Haer tot de min bereiden.

Jager.

Het paert door min al wat 'er leeft,
Ia de visschen in de stroomen,

Het gevogelt komt ons toonen:
 Doe het met zyn gaeyken herleeft,
 Ia het vreedste dier op d'aerde,
 Door de min het ook al paerde,
 Schoonste engelin, schoonste engelin,
 Laet my tog troost verwerven,
 Of ik moet van liefde sterven.

Herderinne.

Iaeger zoo ik ken u hert,
 Ik zal myn trouw in 't veld u geven,
 By myn schaepkens zoet verheven,
 Gedaen is al u pyn en smert,
 Ik zie u standvastigheden,
 Nu zullen wy haest op heden,
 In 't groene veld,
 Met vreugden erleben,
 Al door de min gedreven.

Herderinne.

Alle minnaers van het veld,
 Wilt nu al een vergaeren:
 Herders hoort naer myn verklaeren,
 Of de Bruyloft-feest verselt,
 Speelt nu ook op de trompetten,
 Cieter Fluyt ende Cornette,
 Maekt zoet geschal, maekt zoet geschal,
 en laet de roemers klinken,
 Wilt de sante uw drinken.

Een aangenaam minne-lied.

Op een lieffelyke wys.

Liefje u zoet weezen.
 Ontroert myn hart by dag en nagt,
 Myn lief myn uitgeleezen.
 Ach aenhoord myn klagt;
 Opend u zinne,
 Maakt dog wat plaets in u jonghert,
 Op dat ik mag vinde bis.
 Het einde van myn smert.

Herder al u klagten
 Die gy hier doet by dag en nagt,
 Die zal ik nooit agten,
 Verkeert in u gedagt;
 Gy komt myn ontrusten,
 Terwyl myn Koetjes in het Groen
 Weiden na haer lusten bis.
 Al in het Maizaizen.

Laet u Koetjes weiden,
 Voegt u wat nader aen myn zy,
 Ik zal u verblyden
 helpt myn uit de ly;
 De Klaver snyden.
 Eer dat de Zon de Nagt verjaegt;
 Ach wat droevig lyden bis.
 Is het voor een jonge Maegt.

Met den koelen Morgen,
 hoord men het Pluimgediert alhier,
 Die daar zonder zorgen
 Zingen met plaizier;

Den dag verziere,
 De Vogelen doen haer Melody;
 het zyn myn plaiziere, bis.
 Ziet daer blyf ik by.

Aan wie zult gy 't klagen,
 Als gy door hagel, Sneeuw en Wind;
 Byna word verslagen
 En van kouw verslind;
 Ja zonder meiden,
 Met u Melkstooptes zwaer belaen; bis.
 Die door Bos Velden weiden,
 Zoo moet gy Melken gaen.

Draeg ik myn melkstoopte,
 Myn Koetjes zo van stonden aen
 Komen van zelfs gelopen
 Om te Melken gaen,
 Al door de Weide,
 Ach dat is voor myn zo aengenaem;
 Wilt u gaen vermeiden, bis.
 En draegt de Min nooit aen.

Zult gy dan nooit Minne,
 Een hart dat voor u Liefde draegt?
 Ach verandert van zinne,
 Overschone Maegt;
 Komt laet ons trouwen,
 Ik zal u Eeren myn Vriendin;
 Het zal u nooit rouwen, bis.
 Zy maer constand daer in.

Herder laet ons Leeven
 Te zamen in vreugde met malkaer;
 Ziet daer wordgegeeven,
 Myn trouw heel voorwaar;
 Al in u handen,
 Stel ik myn hart tot ondertrouw:

Door de Minne Banden, bis.
Zoo zyn wy Man en Vrouw.

Oorlof voor het leste,
Gy Minnaers al wie dat gy zyt.
Doet altyd u beste,
Want het is nog tyd;
Zy zal haer begeeven
En in u hand op eene keer;
Wilt in vreugde Leeven, bis.
En treurt niet meer.

Minaars- klagt, over her verlaaten van zyn lief.

Op een aangename wys.

1
Hoe lang sal ik bedroefde minnaar blyve;
Die my met druk en droefheid ziet belaan:
Myn alderlieftsten die heeft myn verlaaten;
Een ander minnaar heeft haar hert ontfaan:
Dat doet myn hert en al myn leden beven;
Die my met druk en droefheid heeft belaan.

2
Als ik haar eerstmaal liefde kwam betonen,
Zy betoonde my een alderlsoetst gelaat;
Zy kwam my met wederliefde loonen,
Hoe kan 't geschien dat zy myn so versmaat
Ik dagt dat haar jonkhert in 't myn kwam woonen;
Nooit en dagt ik op zo een looze daad.

3
Waar is die tyd die ik nu heb versleten;
Als ik by myn alderlieftste plag te zyn:

Ag had ik 't van te vooren eens geweeten;
 Dat haar afweezen my baarde zulke pyn:
 Hoe zou een minnaars hert niet zyn ontsteken
 Die voorwaar geen liefde krygt maar valschen schyn.

4

Schoon dat ik ben nu van myn lief verstooten
 Dog en wil ik haar afwezen nooit afstaan;
 Ik wil de liefde ja dubbeld vergrooten,
 Als zy my maar eens tot liefde wil staan,
 Al wat ik zeg 't kan my tog niet baten;
 Adieu dan schoon lief nu moet ik doole gaan.

5

Nu wil ik voorts gaan by de wilde Dieren:
 Daar vind men hier geen troost van menschen vinden kan;
 By die wilde diere daar wil ik gaan zwiere
 By 't pluimgediert ja Vogels over al;
 Daar men geheele daage hoort tiere liere;
 Love hunne schepper in het groene dal.

Een nieuw lied.

Op een aardige wys.

Luister Vrienden allemaal,
 Wat ik U zal verhaalen,
 Van een Hennetje met en Haan,
 Zouden zaamen paaren,
 Van de Galjon, allemaal laari laari,
 Van de Galjon, allemaal laari rom en tom.

2 Zou een Hennetje en de Haan,
 By malkander blyven,

Dan zal ik jou een Kintje maaken,
 Reinen Maaget blyven,
 Van de Galjon, allemaal laari laari,
 Van de Galjon, &c.

3 Sal je myn een Kintje maaken,
 Reine Maaget blyven,
 Dan zal ik jou op Kers nagt,
 Rypen Druiven doen snyden,
 Van de Galjon, allemaal laari laari,
 Van de Galjon, &c.

4 Zal je myn op Kers nagt,
 Rypen Druiven doen snyden,
 Dan zal ik jou op sint Jans nagt,
 Schaasen leeren Ryden,
 Van de Galjon, allemaal laari laari,
 Van de Galjon, &c.

5 Zal je myn op sint Jans nagt,
 Schaasen leeren Ryden,
 Dan zal ik jou op de Zoute Zee,
 In een Vaatje doen dryven,
 Van de Galjon, allemaal laari laari,
 Van de Galjon, &c.

6 Zul gy myn op de Zoute zee,
 In een Vaatje doen dryven,
 Dan zal ik een Meisje stuurén,
 Die gy nu kan geryven,
 Van de Galjon, allemaal laari laari,
 Van de Galjon, &c.

7 Zal je myn een Meisje stuurén,
 Die myn zal doen geryven,
 Dan zal ik jou van witte Melk,
 Swarten LETTERS schryven,
 Van de Galjon, allemaal laari laari,
 Van de Galjon, &c.

8 Zal je myn van witte Melk,
 Swarten LETTERS schryven,
 Dan zal ik jou van Haver Stroo;

Spinnen zo fyn als zyden,
 Van de Galjon, allemaal laari laari,
 Van de Galjon, &c.

6 Zal je myn van Haver Stroo,
 Spinnen zo fyn als Zyden,
 Dan zal ik jou Koeken beslaan,
 Die Neege Maanden dyjen,
 Van de Galjon, allemaal laari laari,
 Van de Galjon, &c.

10 Zal je myn dan Koeken beslaan,
 die Neege Maanden dyjen,
 Dan zal ik jou een Moolen Steen,
 Tegen de Stroom doen dryven;
 Van de Galjon, allemaal laari laari,
 Van de Galjon, &c.

11 Zal je myn een Moolen Steen,
 Tegen de Stroom doen dryven,
 Dan zal ik jou maaken een vrouw,
 En reine Maget blyven,
 Van de Galjon, allemaal laari laari,
 Van de Galjon, &c.

12 Zal je myn maaken een Vrouw,
 En reine maget blyven,
 Ik dogt dat ik was een Juffrouw,
 Maar door een Soldaat geryven,
 Van de Galjon, allemaal laari laari,
 Van de Galjon, laari ron ton.

Een nieuw lied.

Op een aardige wys.

1
 Sa jonkheyd weest nu al verblyd,
 Want ziet de winter kout, is nu al verdweene

Sa jonkheyd, weest nu al verblydt,
 Want het is in 't sasoen van de lente tyd;
 Die nu is aen gekoome,
 Het is Aurora met haar bloemen,
 Die verziert het jeugdig velt,
 Alwaer Vrouw venis met schoonheyt is gesteld.

2

Syne de boompies nu weer verziert,
 Staen met haer jeugdig lof;
 Om daar mee te pronken
 Syne de bosjes nu weer verziert;
 Daar zoo menig vogeltje op tiereliert;
 En het leewerekie en nagtegale,
 Dat is 'er zoo bly en zoet van taale,
 Het vinki zingt op wys,
 Het gaet hier in 't bos als in 't paradys.

3

Smorgens vroeg in den dageraet,
 Al uyt een zuyjen Aurora's straele,
 Smorgens vroeg als den dageraet komt aen
 Soo kraeit de boer zyn haen en de kwartel hoort men slaen,
 En het leewerekie en nagtegale,
 Wat is 'er zoo bly en zoo zoet van taele,
 Het vogeltje is weer verheugt,
 Om dat het geeft in 't sasoen weer een volle vreugt.

4

Siet eens hoe of den akkerman,
 Hy werkt als een leeuw, om zyn saet te saeje,
 Siet eens hoe of den akkerman,
 Hy werkt als een leeuw, alwat hy werke kan
 Hy moest in de lente zagen,

Zal hy in den oost wat majen,
 Hy werkt het zweet van zyn aenscheyn;
 Voor al de mense die in de steede zyn.

5
 Komt men eens langs den waterkant,
 Daer ziet men de visjes in de stroome,
 En 't gevogelte op de boomen,
 Yder vogeltje dat zoekt zyn paer,
 ô Ionkheyt wie gy zyt wiltze volge naer.

Een nieuw herders-lied.

Op een aangename wys.

Ik kwam lestmael op een vroege morge
 Wandelen door een groene laan,
 Wie lag daar verborgen,
 De Herderinne Filida,
 Daar de Nagtegaal lieffelyk kweelde,
 Speelde met een soet gefluid,
 In het gelommer van de boomen,
 Ter eeren van Leanders Bruyt.

Wel ik syde wel Nagtegaal schoone
 Want u sang is myn plysier,
 Komt gy zoo jou sang verstooren,
 Met zoo zong de Leeuwerik hier:
 Swemelde vloog hy na den Hemel,
 Met zyn mindelyke taal,
 En ik sy gy spant de kroone,
 Maar toen sprak den Nagtegael.

Gy moet de Leeuwerik zoo niet pryse
 Maar hoord eens na myn gefluyd

Wie kan meerder Vreugd bewyzen?
 Klinkt booven alle vogeltjes uit,
 Want myn zang die word gepreesen,
 Veel meer als de lieffelykheit,
 En Leander gy moet weeten,
 Het is u bruijtje een groot pleysier.

Leander die lag te slaapen,
 Digte by een Waterkant,
 En daar waren veel Herders knapen
 En hy rust wat op zyn hand,
 Filidaatje die zat alleene,
 En sprak tot den Nagtegaal,
 Wel waar of Leander mag weezen,
 Met zyn Schaapjes prinsipaal.

En toen sprak de Nagtegaal schoon,
 Tot Filidaatje meenig vout
 Wel jou herder spant de kroonen,
 Met syn schaapjes in het wout,
 En gaat wilt hem agterhaalen,
 En wilt zoo jou Schaapjes hoen,
 Want zyn Herders tas en wapen,
 Wilt hy u op trouw Weldoen.

Wel zou Leander dan willen trouwen
 Sprak zy tot den Nagtegaal,
 Wel ziet zuken roem der vrouwen
 Want die zyn de Herders waart,
 Want u besneeden leeden,
 En u rooder koraalen mont,
 Gaat aan Leander u Trouw besteede
 Dat van Liefde uyt hert en gront.

Wel ik groet u herderinne,
 Met u schaapjes in het Wout,
 Schenkt myn maar een kus der minne
 Ik kom u bieden aan myn trouw,

Laate wy te saamen mengen
 Tot behoeding met ons twee,
 En ons ziele saamen strengelen,
 Tot zy worden beide een.

En men sag Leander trouwen,
 Dat al in de Oppersaal,
 En de Bruiloft wert gehouden,
 Van veel Herders met malkaâr,
 Wel men wenste samen segen
 Lang te leeven met 'er spoet,
 Speelgenootjes sag men sweeven,
 En droegen saamen een roosen hoet.

Lof van Rozemond.

Stem: Jonkmans die wil gaan uit vryden.

Wakker op verliefde geeste,
 Zing nu vrolyk en verheugt
 Viert nu Venus blyde Feeste,
 En berst uit in volle vreugt;
 In het aangenaam beschouwen,
 Van de zoeten Rosemond;
 t Eelste Pronkstuk van de Vrouwen
 Daar myn ziel vermaak in vond.

Zy die door de tooveryë,
 Van haar lieve zoetigheid,
 Brengt zo menig hert in leyë;
 Eer zy door haar gunst verblyd,
 Eer zy haar lieve zwarte oogjes
 Met een mindelyke gloed,

En haar eel besnoeide boogjes,
Tot ons nederdaalen doet.

Zo lang is ons hert in leije,
En het brand in liefdens vlam,
Daar het meede heeft te streije
En maakt onze kragte lam,
En doet ons byna beswyken,
Door de heete minnenpyn:
Wanneer dat zy heen ging stryken,
Tot de dood ons einde zyn.

Ach! myn lieve ziels vrindinne
Staat myn deeze bee dog toe,
Dat in myn verliefde Zinnen,
Aan u openbaaren doe,
Gy die mynen ziel doorgriefde
Doe ik u het eerstmaal zag,
En de lust gaf tot myn liefde,
Door uw vriendelyke lag.

Zag ik uwe lieve wangen,
Schoonder dan 't wilst Albast;
En een roos rood bosje hangen
In het midden puntje vast,
Zag ik uwe lodder oogjes,
Luisteryker dan de zon,
En u gitte Hemel-Boogjes,
Daar gy Venus mee verwon.

Zien ik uwe Voorhoofd pronke
Als een Altaar van de Min,
Waar op staage liefdens vonken,
Branden van ons ziel en zin,
En u Neusje wel besneeden,
Uitgehouden als een Albast;
Zo van booven en beneeden,
Fraay en netjes afgepast.

En u Lipjes lieve meisje,
 Van u rood coraalen mond,
 Zyn het die zo meenig reisje,
 Hebben myn Jonkhert gewont,
 Want u lieve Lipjes bloeije,
 Als de roode roose blaen;
 Daar kan niet als Nektar vloeijen
 En Ambroos u mond uitgaan.

Laat my dan een Beitje weeze
 Die zig in het Blandje zet,
 En zyn Hooning weet te leezen,
 Uit de Roos en fiolet,
 Laat my dan myn armen buigen
 Om u witte zwaane Hals,
 En der Gooden Nektar zuigen,
 Uit u Lipjes eel en mals.

Een nieuw lied van het schip Concordia.

Op een aangename wys.

1
 Komt hier Oost-Injevaarders al,
 Ik moet uw wat verhaalen,
 Hoe dat ik laast in dit geval,
 Zo droevig ben gevaaren,
 Al van de Kaap de bon essprans,
 Met ons ses Scheepen vol en gans,
 Zoude na huys toe zeyle,
 Een-en-twintig hondert meylen.

2
 Wy zeylde zo al zaggies voort,
 Op 't Eylant Sint Helena;

In 't zoet saisoen aanhoort,
 Alles is ons verscheenen,
 Eerst voor de Wint zo bakstaag heen
 En was in vreugde zo 't scheen,
 De Lienie wy passeerde,
 Zonder dat ons iemant deerde.

3

Van daar zo Zeylden wy al mee,
 Tot in de krose weyde,
 In de Zuid Amerikaanse Zee,
 Wie zou zig niet verbleyden,
 Maar die blydschap duurde niet lang,
 Want een korte tyd daar an,
 Gingen zy haar haast wende,
 In droefheid en Elenden.

4

Wy praayden daar een portegies
 Die ons het ging beleyden,
 hoe dat holland, en Engeland,
 Te zaamen deede streyden,
 Maar hy maakte ons niet verstoort,
 Tot korpes en floores aanhoort,
 Daar zeylde wy zeer lustig,
 Dat maakte ons onrustig.

5

Om reeden van een laager wal,
 s Nagt gingen wy by draayen,
 Des 's Morgens kwam by dit geval
 Een Engels Schip ons praayen,
 het was 's Morgens onder 't eeten tyd
 Dat hy ons praayen kwam met vlyt
 Onder Ses of seeven glaasen,
 het geen ons deedt verbaazen.

6

Hy riep van waar komt jou reys,
 Ons Capitein sprak zeer waardig,
 Wy zyn van de Kaap gegaan,
 Met ons zes Scheepen vaardig.
 Toen antwoorde de Vyant terstont,
 Stryk jou vlag of ik schiet u in de gront,
 Wilt gy jou Vlag niet stryken,
 hy schoot dat waaren blyken.

7

Ons brassen en ons looppent goed
 Alles was stuk geschooten,
 So dat wy niet met der spoet,
 Ons hulp kunnen vergrooten.
 Wy waren de laasten van de vloot
 Toe hy ons terstont doorschoot,
 En ons deed aanranden,
 Dat het water ons overmanden.

8

In plaats dat onze kommandant,
 Ons tot hulp zoude komen,
 Maakte hy meer Seylen kant,
 Om dat hy was in schroomen,
 Maar twee Schepen van de vloot,
 Die meede dapper op hem schoot,
 Maar een die was in vreeze,
 Die is niet waart gepreezen.

9

Maar toen hy zag dat ons bystant,
 van Scheepen kwam vergrooten,
 Toe ging hy terstont van kant,
 En deedt geen meerder schooten,
 Maar toe hy dicht was by de vloot,
 het geen ons nog 't meest verdroot

Dorst hem niet meer vertrouwen,
het was om de loef te houden.

10

Toe ging hy daar van ons af,
Tot lof van deze Scheepen,
wy zaggen dat hy zeynen gaf,
Soo veel als wy begreepen,
Syn Sloep ging zetten buyten boort
het geen wy zaggen dit aanhoort
Onze kommedant wou spreken,
So als het is gebleeken.

11

Aan stuurboort kwame zy aan boort
wy waren zeer ontsteeken,
Toen ging den rekel heel verstoort,
Onze kommandant aanspreken,
Gy zult myn hier van stonden aan,
Een van uw Scheepen geeven gaan,
So niet zal ik verblyden,
Ik moet morgen met uw stryden.

12

En neemen uw tot meynen prys,
Ons kommandant met beeven,
was zeer ontstelt wou op zyn wys,
hem doen presenten geeven,
En ging hem dog van stonden aan,
Om dat den Engelsman heen zoud gaan,
Heeft hem een kassie Thee gegeeven,
Vol angste en vol beeven.

13

Ons Scheepje sonk hant overhant,
De pompen konnen niet meer helpe,
Wy dedden zeynen van bystant,
En zy dedde ons helpen,

De sloepe kwaame by ons aan boort,
Ons Scheepje ging te gronde voort,
Zy deede ons verblyden,
Dat zy ons dog bevreyden.

14

Toe deede wy daar onze best,
Om maar van boort te koomen,
Een ieder wou niet weeze het lest,
Wy vreesde voor de stroomen,
Toe werden wy terstont verdielt,
Om Concordia was vernielt,
Op resteerende kielen,
Daar hy ons deed behielen.

15

Elk is daar op gebleeven hoord,
En een doot geschooten,
's Nagt zetten ons koers weer voort
Naar kadex onverdrote,
Maar een weynig teyd daar aan,
Een spaanse Vloot ontmoeten daar,
Wy Kaap Vinsent pascéerden,
En daar by ons konfieerde.

16

Toe waaren wy alle verblydt,
En niemant meer in vreezen,
Daar wierd terstont ons aan gezeyt,
Waar dat wy moete weeze,
De loose kwam mee by ons aan boort,
En wy zeylde zo zaggies voort,
Tot kadex op de reede,
Daar leggen wy in vreedden.

17

Maar wanneer wy kome hier van daan
Dat kan ik niet beschreyven,

Ik verwacht met 'er haast te gaan,
 Ik hoop Godt met ons blyven
 verders schey ik met digte uyt,
 En maaken hier nu myn besluyt,
 Myn pen wil niet meer schreyven,
 Ik zal hier maar by blyven.

**Op de vrede geteekend en volkomen tot stand gebragt te Parys, op
 den 5. september 1783. tusschen de 5 oorlogende mogendheden.**

Stem: Van pere le roi.

Weest nu al verblyd,
 Want hoop van goede tyd,
 Is nu voor de deur,
 Tot welvaart en faveur,
 Zo men hoort al om,
 Door het Kristendom,
 Dat de Vrede klaar,
 Staet getekent openbaar,
 Tot 't welzyn van het Landt,
 Roept vivat t'allen kant.

2 De Staten van Holland,
 Als ook meede van Vrieslant,
 En Prins Willem mee,
 Heeft geteekent ook de Vreê,
 Al met Engeland,
 Uyt liefde constant;
 En ook Vrankryk,

Met den Keyser van gelyk:
Al die leeft is nu verblyd,
Met de zoeten tyd.

3 Weest nu bly van geest,
Jonk en Oud al om het meest,
Ieder monarch die zegt,
Dat de tyden zyn te slegt,
Voor de Ambagsman,
Die niet winnen kan,
Dat de Koopmanschap,
Weent tot de hoogsten trap,
Moet herleven t'allen kant,
Tot welzyn van het Land.

4 Hoord de wysheit al,
Van de Vorsten in 't getal;
Zy zeggen dat de Zon,
En haar stralen als een bron,
Vloeyen overal,
Op het Aardsche dal,
Door bevel van God,
En uit kragt van zyn gebod,
Moet verligten allen mensch,
Naar onze troost en wensch.

5 Ook de woeste Zee,
Met haar Klippen, Rots en Ree,
En haar havens zoet,
Waar door wy worde gevoet;
Zegge zy met vlyt,
Moet zyn in vryheit,
Het is God die leeft,
Die het al geschapen heeft,
Voor de menschen overal,
Die zyn op 't aardsche dal.

6 Goed en vrugten fyn,

Die in 't Noord en Westen zyn,
 In Oost-Indiënland,
 Spanje, Vrankryk t'allen kant,
 Zullen abundant,
 Komen in dit Lant,
 Al door hun bevel,
 Met de reden wonder wel,
 Dan het is van God naar wens,
 Geschape voor den Mens.

7 Weest nu al verheugt,
 En dankt God met volle vreugt,
 En drinkt nu de Santée,
 Op dat 't nu is peys en Vreê,
 Dat met alle mensch,
 En ook naar hun wensch,
 Rake mag uit noot,
 Om te kome aan zyn broot,
 En God gaf het deze togt,
 Dat het lang duren mogt,
 En neem nu myn afscheid,
 Met groote dankbaarheid.

Op het zoenen van een lief aardig meisje.

Stem: Jonkmans die wil gaen uit vryden.

1
 Ach hoe lekker is het zoenen,
 Als 't een poezelig Meisje is,
 Die haer acker laet bedoenen,
 Dat op zyn tyd heel deugdzaam is;
 Ach myn alderliefste hondje,
 Hebt gy nu geen geld voor myn;
 Want gy weet als dat myn mondje
 Niet voor niet gezoent kan zyn.

2

Kom ontvang dan nu de gelde,
 In u hand myn lieve meid,
 Sy daar van geheel ontstelde;
 't Is voor u liefalligheid.
 Leg een kusse op u stoeltje,
 Eer dat gy aen 't naeijen gaet,
 Och myn alderliefste smoeltje,
 't Kan in eer en deugd geen kwaed.

3

Lieve zusje, lekker meisje,
 Het geen ik geef 't is voor niet,
 Als ik maer zomtyds een reisje,
 By u eens de gunst geniet,
 Als gy in u bed gaet leggen,
 En is bezet met minne pyn:
 Dan kunnen wy het overleggen,
 En tot ons genoeg zyn.

4

Och mag ik u lieve borsjes
 Even stryken met myn hand,
 En myn mondje daer op zetten
 Tot verkoeling van myn brand;
 Als wy 's avonds gaene wandelen
 In het maeneschyntje zoet,
 Kunnen wy het schoon behandelen,
 Als gy de splitte op een zy doet.

5

's Avonds als wy zyn gekomen,
 In het een of aar speelhuis,
 Ziene zy ons aen voor vroome;
 Maer voor 't naeije zyn wy tuys,
 Maeken wy dan eens een aertje,
 Met een paspeljé daer by,

Dat was van myn vaer een staeltje,
Toen hy by myn moertje ly.

6

Wat zouden al de naeisters zeggen,
Als 'er nooit iets was gescheurt?
Dan zou al de naelden leggen,
En de naeister daerom treurt!
Want de naelt kan veel digt houwen,
Daer zy dan van pronken gaen,
Dat men ze wel mag beschouwen,
Al komen 'er veel klanten aen.

**Ider een op zyn manier,
Wil volgen nu de Mooden,
Draagt maar een schanslooper hier
Eer dat het werd verboden.**

Op een Aangenaame Wys.

1

Wat ziet men weer een wonder trand
Van moode in ons Nederland,
Ik bid uw die het hoord of ziet,
Stoord u dog aan den zanger niet:
Zy pronken prat ja door de stad,
Veel Schansloopers ziet men draagen,
Zy pronken prat ja door de stad,
Dog zinjeur en geen hemt aan 't gat.

2

In Amsterdam gelyk men ziet,
De Schansloopers raeken tot niet:

Diese draagt loopt daer voor spot
 Elk roept wat kaele rot;
 't Is te gemeen voor ider een,
 Arm en Ryk ziet mense draagen,
 't Is te gemeen voor ider een,
 Ik wilse niet of ik draag 'er geen.

3

Wat loopt 'er meenig door de stad,
 Bedekken daer me'e haer kaele gat:
 't Is behoud voor meenig heer,
 Zo blyven zy nog in haer eer,
 Men zietse gaen in de Kolfbaen:
 Of op een Beljaert te speelen,
 Men zietse gaen in de Kolfbaen:
 Zy hebben een Schanslooper aen.

4

Is men onder wat slegt van kleeer,
 Een Schanslooper bedekt 't weer,
 Laest zag ik een Boggel gaen,
 Die had ook een Aperok aen:
 Staen uw beene krom hangt hem maerom,
 Zo kan men alles wel bedekken,
 Staen uw beene krom hangt hem maerom,
 Maer den Zanger is dog niet dom.

5

Het is tegenwoordig de meeste trand,
 Een ronde Hoed met een goude band:
 Het bedekt 'er meenig zyn eer,
 Het leek wel een Kind in de lange kleeer,
 Naer 't fatzoen is het te doen,
 Men zietse daegs met heele hoope,
 Naer 't fatzoen is het te doen,
 Henrikatters op haer Schoen.

6

Laest een mof van 't kantoor,
 Die liep met de pen agter 't oor,
 Hy had een Schanslooper aen,
 En draeyde zyn gat gelyk een Zwaen:
 Stalbokken aen ziet men ook gaen,
 Die wille ook al Schansloopers draegen;
 Stalbokken aan ziet men ook gaen,
 Een Schanslooper met Holsblokken aen.

7

Daer is niemand die ze beeter past,
 Als een Matroos en een Schippers gast,
 Of voor die ter Zee moet gaen,
 Om weer en wind op af te staen:
 Liever een Menel voor een gezel,
 Ik houw het beter met de Jassen,
 Liever een Menel voor een gezel,
 Al die 't leest die verstaet myn wel.

8

Ik zeg uw Burgers voor 't lest,
 Den ouwen trant is het alderbest:
 Vat geen nieuwe moodens an
 Of men digt 'er Liedjes van,
 't Is geen zwier voor Burgers hier,
 Laat een ieder die maar draegen,
 't Is geen zwier voor Burgers hier,
 De Joden volgen de manier.

**Ziet hoe een meisje van agtien jaaren,
Met haar lief na Groenland is gevaaren.**

Op een aardige vois.

Willem kornelis die aerdige kwant
Die wonder gaen vaeren,
Al naer Groenland,
Adjue dan myn Treijntje:
Adjue dan myn Lief:
Ik bedank u zoo dapper,
Voor u gerief.

2 Adjue dan myn Treintje hout,
Maer konstant: ik wil der gaen vaere
Naer het koude Groenland,
Wel Willem korneelisse:
Dat denk ik dog niet,
Dat gy myn zou laeten
In zwaer verdriet.

3 Ik zalder jou volgen,
Straks al opter daet:
Willem korneelisse,
Waer dat gy ook gaet,
Zy heeft Mans kleeren aengedaen,
En is zoo naer Enkhuyzen geaen.

4 Daer nam zy toen dienst,
Voor kok en zy kwam aen geen Boer

Het was op het zelfde Schip,
 Daer haer liefste op voer.
 Die kok was dapper die kok was snel
 Die kookte die smookte,
 Het was alles wel.

5 Maer die kok die wiert slegter:
 Die kok die wiert siek,
 Die kok die wier dickker,
 Die kok wier mankoliek,
 Men haelden den barrebier:
 Die was daer wel getrouw:
 Men zy dat hy wat ordonneeren zou.

6 De Barrebier voelde,
 De pols van die kok: hy zeider
 Dat is 'er voor waer geene jok:
 Het is zer geen man,
 Want daer zit de vrugt:
 Zy zal hier nog baeren:
 Wat aerdiger klugt.

7 Men vroeg 'er de kok,
 Op het zelfde pas, wie dat 'er
 De Vader van dat Kintje was:
 Zy zy willem kornelisse:
 Dien aerdige kwant,
 Daer ik mee ging vaeren,
 AL naer het koude Groenlant.

8 Men haelde Willem kornelisse,
 Toen op dat zelfde pas,
 Men vroeg hem of hy de vader was

Zy baerde daer almetterspoet:
 Twee jonge Zoontjes,
 Wel was dat niet goet:
 Maer ag zy was een jongen bloed.

9 Een arm kraem vrouwtje,
 Wat zwaer verdriet: want doeken
 Nog luuren die waeren daer niet:
 Zy ley daer haer kintje:
 Toen in een Ton,
 Zy solde zy lolde zy rolde,
 Het rommende tom.

10 Toen kwame zy daer in Groenland
 Daer trouwde zy voor de Predikant,
 Haer vader die meende toen op dat pas
 Als dat 'er zyn dogter verloren was:
 Maer in plaets van een toen kreeg,
 Hy 'er vier: was dat voor haer
 Vader geen groot plaisier.

De lof der vryheid zingende ongeveinst.

Op een fraaije wys.

Die weldoet smaekt alleen 't zoet?
 van waere vrolykheid,
 die zig in ramp en tegenspoet?
 Geduldig zig verblyd,
 Syn reine wandel is een schilt
 Waer op de bitse nyt
 haer gifte pyle vrugteloos spilt,

Als zy haer glans verspreit?
 dus is de pligt van ieder een,
 Weldoen en wel te vreen.

2

Gelyk de koesterende zon?
 die de oorspronk is van 't ligt!
 Zoo is 't weldoen ook een bron,
 vooral ons broedere pligt!
 Gelyk de zon aen plant en boom,
 En velt zyn zeege geeft?
 Zo is 't weldoen ook een stroom,
 van zege voortgestreeft!
 Dat alwaer hy zig werkzaam toont
 't weldoen het meest beloont.

3

Gelukkig dan die broederschap,
 die deze sinspreuk eert?
 Want daer de deugt van trap tot trap,
 het ons ook dagelyks leert!
 Zy haet geveinsde vlyjery?
 Maer mint getrouwigheid,
 Opregte vriendschap kiest haer zy!
 Zy haet altoos 't vals gevly;
 dus weest getrouw aenhoort en ziet?
 En zwygt al wat geschiet.

Tegenzang op Rozelinde.

Jonge dogter.

Niemand kan myn bekooren,
 Als Rozelinde alleen,
 Ik was liever nooyd gebooren,
 Als brengen uw in Geween.

Gy weet dat ik ben zwanger,
 En ben van u bevrugt,
 En fopt my dog niet langer,
 Zoo sprak zy met een zugt.

Jonkman.

2 Hoe bitter valt het scheiden,
 wat droefheid en wat pyn,
 Ik hoop Godt zal myn leiden,
 Op Zee myn Trooster zyn.

Jonge Dogter.

Minnaer houd op van klaegen,
 Ik ben voor u te pand,
 Gy staet in myn behaegen,
 Daer is myn regterhand.

Afscheid aan de Jonge Dogters.

3 Vaer wel schoon Rooselinde,
 Vaer wel myn liefste lam,
 Ik kan geen schoonder vinde,
 In het zoete Amsterdam,
 Ik heb u beloofd te trouwen,
 Zoo dra ik koom aen 't land,
 En maaken van u een vrouwe,
 Zoette liefje houd u Constand.

Zeegenwensch.

4 Ik gae u hier verlaeten,
 Adju dan al te maal,
 't Treuren kan niet baeten,
 Genagt in 't generael,
 Adju dan Vader en Moeder,
 En Susters in 't Getal,
 Dat Godt is uw behoeder,
 En ons bewaaren al.

**De mannen hedendaags zyn erger als de vrouwen,
 In modens waard belacht als men die komt t'aanschouwen,
 Zy kleden hun in 't Spaans, of Engels, Iersch of Frans,
 Hier onder volgt den lof, meest van de kaal jongmans.**

Stem: De nieuwe wyze van de andere klap.

Van tyd tot tyd, heb ik gezeid
 Of wel gezongen met vrolykheid
 Van al de meisjes met hun çieraad,
 Maar nu heb ik een anderen maat
 hoe dat de jongmans spelen cadé,
 Volgens de Modens kaal en caré.

Geen een ambagt, hoe klein geagt
 Zy willen volgen de kaale pragt,
 Wevers, Schoenlappers of Metselaar
 Zy gaan al met een keu aan 't hair
 Zy willen volgen den hogen moed
 Al zyn zy maar eenen armen bloed.

Den Paraplu, wel suiker-blu
 Zy zyn van drillen en lopen nooit mu
 Den Paraplu moet zeker zyn bon
 Goed voor de regen en ook voor de zon
 om dat niet schiete zou 't schoon couleur
 van dezen Jonker kalen monsieur.

Den ronde hoed, is ook wel goed
 In 't wit of rood van binnen gevoed
 Dat staat hun net als eenen matroos
 Die op de zee moet varen altoos
 het staat gelyk een schippers gast
 Die moet op Zee beklimmen de mast.

Dan zyn 'er nog zonder bedrog
 Met witte hoeden ik zeg het nog
 Dat staat hun gelyk als eenen Piero
 Of eenen Meulder of merteko
 zy pronken met hun linten en strik
 Al zyn zy nog zo pover als ik.

Ik weet nog wat, hunnen crawat,
 Een witten neusdoek en boven dat
 Een kamesooltjen ligt en galant,
 Het komt byna tot aan den broekbant
 Dat zy het moeten trekken omneer
 En daar me spelen zy al fraai weêr.

Hunne Palak, ofte hunnen frak
 Is ligt van deugden, hunnen kasak,
 Boven de knien kort na den zin
 En daar en zyn ook geen plooijen in
 Zy zeggen 't is maar voor ons gemak
 Ik zeg daar zyn geen schyven in de zak.

Hun gespen zyn, zilver in 't schyn
 't Is om te volgen den poveren trein
 Zy zyn groot op hun lieden schoen
 Dat men ze zou aan koets paarde doen
 Hun keu en fassen zyn gekrepeerd
 't Schynt dat'er geen geld en mankeert.

't Is bovenmaat, menigen die gaat.
 Met twee Horlogien goed of kwaad
 Men kan niet zien hoe dat ze bestaan
 En zo spreken zy de meisjes aan

Als zy een dochter krygen in 't net
Om hun te trouwen dan zyn zy vet.

Dogters voor 't lest 'k raad u ten best
Laat al die kalaers op hunnen nest
Kiest eenen Jongman voor uwen man
Die een stiel of goed Ambagt kan
En die de gasconnade verbrand
want 't zyn jongmans van goed verstand.

Van den verlooren zoon, tot exempel getrokken uit het H. Evangelie van de H. Lucas, in 't 15. cap. vs. 11.

Stem: Three adorable Bergere.

IN de Heilige Schriftuuren
Vind ik een exempel schoon
Waer dat Christus in figure
Spreekt van den verlooren Zoon
Dezen zoon was jong van Jaeren
Hy vroeg al zyn geld en goed⁺
Van zyn Vader met bezwaeren
Hy en wilt hem niet bedaeren
hy was ryk in overvloed
Siet eens wat de Jonkheid doet.

⁺vs. 12.

Als 't den Vader had gegeven,
Doen is hy te paerd gegaen
Goud en zilver daer beneven
Met zyn beste kleeren aen⁺
Maer den Vader uitverkooren
Sprak ach Zoon van my bemint
In de egte trou gebooren,

⁺vs. 13.

Siet dat gy nooit gaet verloren
 Dat gy uwen Godt bemint
 Die altyd den zondaer vind.

Doen ging hy in vreemde Lande
 hy vergat zyn Vaders raed
 Schenken, drinken veel der handen
 Met persoonen slegt van staet
 Dag en nagt zo ging hy zwieren
 En hy dronk den koelen wyn
 Met oneerbaer Venus dieren ⁺
 Slim van zeden en manieren
 Die bederf der jonkheid zyn
 Vol miserie en venyn.

⁺vs. 13.

Sy wisten hem zo te streelen
 Tot verdooving van den geest
 Om syn paerels en juweelen
 Om syn geld het aldermeest
 Sy wisten hem zo te lokken
 Tot dat was syn geld verbruid ⁺
 Dan zyn kleeren uitgetrokken
 En met knuppels en met stokken
 Sloegen s'hem de deuren uit
 hy moest vlugten als een guit.

⁺vs. 13.

Toen kwam daer met groot verseren
 Eenen droeven dieren tyd'
 Sonder geld en zonder kleeren ⁺
 hy was al zyn middels kwyt
 Door den honger ging hy eten
 Met de verkens aen den trog
 Maer zy hebben hem geheeten ⁺
 En den meester onverweeten
 wie wou hem doen slaegen nog
 Want hy hiel dit voor bedrog

⁺vs. 16.

⁺vs. 16.

Met de traenen in zyn oogen

Moest hy daer vertrekken gaen
 Niemand had met hem medoogen
 Syn jonk hert was zeer belaeen,
 Naekt en bloot verkout van leden
 Met veel zugten pyn en smert
 Moest hy bosch en veld doortreden
 hy en had geen rust nog vreden⁺
 Want den honger 't scherpe swaert
 Dat doorstak zyn jeugdig hert.

⁺vs. 22.

Doen dat hy met bitter zugten
 Grooten Godt wilt my bystaen
 Ik wil al myn zonden vlugten
 En tott mynen Vader gaen.⁺
 hy kwam zynen Vader nader
 en hy viel voor hem te voet
 En hy sprak uit hertens ader
 'k heb gezondigd lieven Vader⁺
 Dus ik bid u met oodmoed
 Dat gy my genaede doet.

⁺vs. 12.

⁺vs. 20.

Laet my uwen dienaer weezen
 Minder als den minsten knegt
 Maer den Vader uitgeleezen⁺
 heeft hem aenstonds opgeregt
 hy onfing hem in zyn ermen
 En hy sprak met blyden toon
 Liefste kind 'k zal u ontfermen
 Staekt uw zugten en u kermen
 Syt gy den verlooren zoon
 Gy zult hebben uwen loon.

⁺vs. 20.

Doen gaf hy hem schoone kleeren
 Eenen gouden ring aen d' hand
 En stelden hem in eeren vs. 22.
 Daer was alles abundant
 Een vet kalf wierd daer geslaegen

En daar volgd' een maaltyd schoon
 En de Vader met behagen
 Sprak myn kinders wilt niet klaagen
 Maar verblyd u in persoon vs. 23.
 Met dezen verlooren Zoon.

Oorlof broeders uitverkooren
 Wy zyn sondaers groot of klein
 Willen wy niet gaen verlooren
 Laet ons keeren in 't gemein
 Tot den Vader der genaden
 Die zyn ermen open staan
 Als wy onzen zonden versmaeden
 Hy zal onzen wensch verzaeden
 En in liefde weer ontfaen
 Om in 't hemelryk te gaen.

Het lied, neen het moet anders gaan.

Op een plyzierige wys.

1
 Zyn kost te kunnen winne
 En vol verliefde zinnen,
 Géen eerbare Meid te minnen,
 Is dit ook wel gedaan?
 En elders gaan te stoeyen,
 Den braaven Dochters moeyen,
 Nu duizend doen verbloeyen!...
 Neen, dit moet anders gaan;

2
 Een Wyf om 't Geld te trouwen,
 Syn Nimfje t'onderhouden,

En zo naar heen te sjouwen,
 Is dit ook wel gedaan?
 Of erger dan die Guiten,
 Eens anders Hof t'ontsluiten,
 En daar te gaan vry buiten!...
 Neen, dit moet anders gaan!

3

Wat dunkt U, jonge Heeren,
 Slecht leeven, weinig leeren,
 So zyn Geslagt t'ontëeren!
 Is dit ook wel gedaan?
 En toch als Hoog-gebooren,
 Al droeg men Ezels-ooren,
 Te worden uitgekoooren!...
 Neen dit moet anders gaan!

4

Sich s'avons t'huis verveelen,
 Sich Wyf en Kind t'ontsteelen,
 Voor Kaart of Dobbelspeelen;
 Is dit ook wel gedaan?
 Dan nog als trotsche zotten
 Met Eer en Pligt te spotten,
 O waare Patriotte;...
 Moet dit niet anders gaan?

5

Een braave Koopmans natie,
 Te noemen vrek en lacie,
 Ei zeg eens, Heer van statie,
 Is dit ook wel gedaan?
 In ondeugt gantsch verzoopen,
 Syn Rang te kunnen koopen,
 De Deugd te laten loopen;...
 Neen dit moet anders gaan;

6

Door kuipen of door dreigen,
 Te doen de Vryheid zwygen,
 Om zoo zyn wil te krygen,
 Is dit ook wel gedaan?
 Of tegen zulke Bazen,
 Te doen de Vryheid raazen,
 Het vuur dus aan te blaazen,
 Neen dit moet anders gaan,

7

Door eigen haat gedreeven,
 Voo zich alleen te leeven,
 En nergens om te geeven,
 Is dit ook wel gedaan?
 Te denken in deez' uuren:
 Het Land zal my wel duuren;
 O Neêrlands Palinuuren,
 Moet dit niet anders gaan?

Lied van de hoorndraagers.

Wys: Van de koning van Pruysse.

In deeze vasten avond tyd,
 Word meenig geheim ontdekt,
 Het geen in 't jaer begrave lyt,
 Wordt heeden nu verwekt
 Het geen dient; in het ligt gebragt,
 Tot een gedagtenis,
 Denkt my die styl van hoorens draegt,
 Die in fierense is.

Hoe meenig aardig jonk gezel,
 Gepaart door egten trouw,
 Nogtans ervaren in 't spel,
 Draagt hoorens van zyn vrou,
 't Is vader hier; 't is vader daar,
 Cornelis draagt de broek,
 Hy wiegt het kind als eygenaar,
 Hy staat daar voor te boek.

Nou hebje van die akkermans.
 Die zyn haer vrouw tot kruys,
 Zy waagen hier of daar een kans,
 Daar komt een klyntje thuis,
 De vrou is quaat 't is gewis,
 Zy maakt een groot misbaar,
 Om dat zy geene moeder is
 En haaren man is vaar.

Men vindtse van de eerste klas,
 Gewillig en gemyn,
 Sonder het vrouwelyk geslagt,
 Die stam en wortel syn,
 Ia selfs verpanden al hun velt.
 Hun aangenaamste Land,
 Ia die wort voor een hand vol gelt,
 Met hoorens zaat beplant.

Ia dat die vrouwe na manier,
 Niet gingen buyten staat,
 Daar zou zo meenig hoorens dier,
 Niet loopen langs de straat,
 Want al die geen die hoorens plant,
 En haaren akker leent,
 Zoo dat men in ons Vaderland,
 Over dees dieren weent.

Eer ik myn pen leg aan een zy,
 Spreek ik tot groot en klyn,

Dat niemand denkt het s op my,
 Want het gaat in 't gemeyn,
 Want als die al te veel geschied,
 Dat weet ons gansche Stad,
 Niemand word met de Naam bediet,
 Die schurft is kragt zyn gat.

Een nieuw lied.

Op een aardige wys.

1

Myn gedagte die stelt myn in,
 En gedenkt niet meer aan de min,
 Maar gedenkt meer aan de stonde,
 Die den tyd lang heeft gevonden;
 Het is genoeg dat ik myn begeeft,
 En voor u alleenig Leeft.

2

Maar als ik gedenk aan den noot,
 Ja dan gedenk ik aan het woord,
 Al uit uw lieven mond tot myn gesproke;
 Hand aan hand in een gesloten;
 Toen ik tot u uit liefde spraakt,
 Als gy myn maar nooit verlaat.

3

Maar gy wist dat ik u minden,
 Maar gy zyt veranderd van zinnen,
 Wilt de wys nooit opgetogen,
 Trouwheid was niet weggevlogen,
 Vreemt gebroet dat werd geloofd,
 Maar die ik minde is myn ontroofd.

4

Daarom vraagt niet meer aan my,
 Waarom dat ik treurig zy,
 Want al myn hoop is nu verlooren,
 Ik ben tot verdriet gebooren;
 Goôn weet of daar ooit een dag,
 Vrolyk voor myn weezen mag.

5

Maar als ik zal begraven weezen,
 Zo zult gy op myn graf steen leezen,
 Hier al in de duister graven,
 Daar leid myn allertrouwst begraven,
 Die gestorven is voor zyn tyd
 Puur uit liefde en tederheid.

Het kermis-matroosje.

Wys: Een nieuwe matroozen conterdans.

1

'k Ben een Amsterdams Matroosje!
 'k Draag myn hoedje blyd en fier!
 'k Neem een pruimpjen uit mijn doosje;
 'k Lust ook graag myn pintje bier;
 'k Houd ook van myn lieve meid,
 Die my kust en streelt en vleit:
 'k Houd van alle goede dingen;
 'k Wil een Kermis deuntje zingen,
 Voor den Boer- en Burger-stand
 Van het Vryë Nederland!

2

Heitsa! meisjes nu gesprongen
 Lustig rustig als een pop!

Toen myn Vaartje was een Jongen,
 Sprong hy ook zo lustig op!
 't Is toch Kermis, en 't is maa
 Eenmaal Kermis in het jaar.
 Heitsa! hoepsa! Kermis-gastjes!
 Maakt jou vrolyk! vult jou Bastjes;
 Vrolyk zyn, dat is geen kwaad,
 Als een ider houdt zyn maat.

3

Ider moet zyn Maatje weeten:
 Drink je meer, dan ben je zat.
 Heb j' uw Maag te vol gegeeten;
 Kyk; dan zit j' als een Jangat.
 'k Spreek rond uit, zo als myn trom;
 'k Wind 'er nooit geen doekjes om.
 Burgers! Boeren; Dames; Heeren;
 Houdt jou Kermis-pret met eeren;
 Dit is Boer- en burger trant;
 Daar mee groeit en bloeit het Land;

4

Boertjes; zaagt je van jou dagen
 Grooter zotheid op den loop?
 Zoudt j' uw beste Koetje waagen
 Onder eenen Stieren-hoop?
 Boertjes; zo is 't hoofsche Bal:
 Houdt jou Koetjes dan op Stal.
 Vryërs houdt jou by uw Liefjes;
 Mannen blyft by uw Geriefjes;
 Dit is d' oude Boeren-trant,
 Daar mee groeit en bloeit het Land;

5

Burgers! gaat niet tureluuren;
 Houd den Koekoek uit jou Nest.
 Gingt gy s'Nagts op avontuure;

Wis hy kwam 'er in op 't lest.
 Wagt u voor het Nagt-banket!
 Gaat met Burger-klok naar bed.
 Mannen Vrouwen dit geeft kragten,
 Frissche kleur! gezonde nagten!
 Dit is braave Burgertrant,
 Daar mee groeit en bloeit het Land!

6
 Juffers, die met zyden Schoentjes,
 Om een trantje gaat of toert,
 Wagt u toch voor Kermis zoentjes,
 Van zo meenig ryken ploert.
 Wil je lange Kermis-vreugd,
 Paar dan met gezonde deugd.
 Word eens Wys! (wy willen 't hoopen)
 Laat de ryke ploerten loopen!
 Dit is brave Juffers-trant,
 Daar mee groeit en bloeit 't Land!

7
 Nu een Vaarsje voor de Heren!
 SOUVEREINEN van den Staat,
 Die het gantsche Land regeeren,
 En voor AMSTELS MAGISTRAAT!
 Daar voor roepen wy Hoezee!
 Dat het klinkt langs strand en rêe!
 Vryheid Blyheid is hun zorgen;
 Nuchtren avond, nyvren morgen,
 Dit is braave Heeren trant,
 Daar mee groeit en bloeit het Land!

8
 Zingt en danst en klapt de handen,
 Ook voor onzen Admiraal!
 Glaasjes vol tot aan de randen!
 Drinkt op Vryheid allemaal!

Drinkt op Neêrlands beterschap,
 Dit is rechte Kermis-knap!
 Beter tyden! beter zorgen!
 Nuchtren Avond, nyvren morgen!
 Dit is Neêrlands oude trant;
 Daar mee groeit en bloeit het Land!

9

Nu voor all' onz' Officieren
 Nog een Vaarsje tot besluit,
 Die met ons de Kermis vieren
 By 't gebral van 't Oorlogs kruid,
 Die op Keesje Tromp zyn maat
 Dansen voor den vryën Staat:
 Vivat al die Kapiteinen,
 Met wier moed en deugd wy seinen,
 Vivat d'oude Helden trant;
 Daar mee groeit en bloeit het Land!

Een nieuw lied van de bles.

Op een nieuwe voys.

1

Singt nu ô Zang Godes,
 Den Lof der schoone Bles,
 Verspreid zyn deugt en gaaven,
 Singt nu ô Zang Godes,
 En Febus ligt ons voort,
 Om zo zyn roem te staaven,
 Zyn Van klinkt Holland door....
 En volgt het zonne spoor....

Met een vliegend hert te draven,
Zyn Van klinkt holland door.

2

Dat Eedel aardig dier,
Van schoone draft zo vier,
Als seldzaam Oogen zaagen,
Dat Eedel aardig dier,
Spreid zig zyn roem ten toon,
Laat hem geen preis ontjaagen,
Spant rys op rys de kroon....
Daar de prys word aangeboon....
Met een algemeen behaagen;
Spant rys op rys de kroon.

3

Dat pronkjuweel der mast,
Dat vliegend Pigast,
Doet hier zyn gaaven blyken,
Dat pronkjuweel der mast,
Doet in zyn sesde Jaar,
Al meenig draaver wyken,
Dat bleek in het openbaar....
Ging vyfmaal naar malkaar....
Met al de pryzen stryken,
Dat bleek in het openbaar.

4

Hy kwam de sesde maal,
In volle zeegenpraal,
Het oog zig blint gekeeken,
Hy kwam de sesde maal,
En wort van kamp tot kamp,
Gelyk ons is gebleeken,
Het puikje van ons Land....
Heeft ook aan Katwyk strand....
Na en korte prys gestreken,
Het puikje van ons Land.

5

Liefhebbers weygert niet,
 Als gy nu de Bles ziet,
 Met gloorie galm bestreeken,
 Liefhebbers weygert niet,
 En schoon dat moedig Paart,
 Deelt met zyn Lof en gaaven,
 Dat Blessie blyft vermaart....
 Dat hy met een slinkse vaart....
 Kwam als een Vogel zweeven,
 Dat Blesje blyft vermaart.

Lieffelyke zamenspraak, tusschen een herder en een herderin.

Op de wys: Van de organist.

ACh hoe dwaele myne zinne,
 Als ik trek de velde inne,
 Met myn schaepen om te raepen,
 Vreugde ten allen kant zeer plaizant,
 Ik hoor de vogelen in de weij,
 Met veel zang en melodij,
 Het maekt vreugde al in 't zoete dal,
 Al met een lieffelyk geschal, overal.

Kom ik by de groene dreven,
 Daar myn veld godin gepresen,
 Komt te zingen moiye dingen,

Ia het groene kruid overluyd,
 Sy zit op haer schaepkens plaisant,
 Al by den groene waterkant,
 De Nymphjes al met bly geschal,
 De vogelen zingen al in het dal.

Liefste veld Godin gepresen,
 Laet my uwen Herder wesen,
 Herderinne pronk Godinne,
 Die myn hert nu onstelt op het veld,
 Ag mogt ik uwen Herder zyn,
 Dan was genezen myn smert en pyn,
 Schoon herderin toont wedermin,
 Want gy onsteekt myn hert en sin door de min.

Herder al u minne klagten,
 Ik in 't veld hier niet zal achten,
 Ik heb behagen heele dagen,
 In de vogelen al met geschal,
 Het fluyt het kwinkeleert altyd,
 In het veld vol lieffelykheyd,
 Het maekt geweld in 't open veld,
 Dat myn hert en sinnen streelt met geweld.

Kan ik dan geen troost verwerven,
 Zoo moet ik van droefheid sterven,
 Veld Godinne die ik minne,
 By u schaepkens al in het groene dal,
 Ziet gy niet de vogelen al,
 Paeren in het groene dal,
 Het fluyt altyd vol minsaemheyd,
 Zoo is myn hert en ziel beryd nu met vlyt.

Herder staect u minne klagten,
 Want ik kan al u gedachten,
 Wy zullen treden nu met vreden,
 In den echten band zeer plaisand,
 Daer is op trouw myn rechter hand,

By myn schaepjes heel plaisant,
 Kom Nymphjes al met bly geschal,
 En maekt nu vreugde al met geschal.

Apollo wilt nu vergaeren,
 Musa speelt nu op de snaeren,
 Zang-godinne kloek van sinnen,
 Blaest op de simbal met geschal,
 Maekt een lieffelyk geluyt,
 Op de Hobo en de fluyt,
 Maekt vreugde al in 't groene dal,
 U met een lief geschal overal.

Herders wilt nu ook gaen vlechte,
 Een krans van Violette,
 Met bloeme schoone wel ten toone,
 Voor myn herderin in begin,
 Blaest ook met een zoet geschal,
 U op de walt-horens al,
 In 't groene kruyt al voor myn bruyd,
 En daer mee is de bruyloft uyt tot besluit.

Een lied op de toverlantaaren.

Op een aardige wys.

Hier kom ik al aan te stryke,
 Heb gy zin en wilt gy kyken,
 Hier in deeze gaat mooi plaats,
 En hoe moye staat die moye tulpe en moi Roos,
 Toverlantaren in fraai korious.

Hier kunt' gy zien een vertoning,
 De byje de swerver die geven de honing,

De boer die krygt het was zo net.
 Zoo fraai van pas het is het beste wat ik verkoos,
 Toverlantaren fraai korious.

Hier kan gy zien een ander blyden,
 De Moriane ziene moye schazen ryje,
 Hoe dat zy na malkaar ryje algaar
 Boer en boerinne en de matroos,
 Toverlantaren en fraai korious.

Hier kent gy zien ik durf het niet zeggen,
 Een moije myd by een Jongman leggen,
 Maar al wat zy doen getast en gezoen,
 Maar gy moet 'er niet worden om boos,
 Toverlantaarn fraai karius.

Nu zal ik gaan myn lied besluiten,
 Het kost niet veel geld het kost maar agt duyten
 Het is die mamesel soo net frai soo frai soo wel
 Het is ter nog een uyt de ouwe doos,
 Toverlantaren en fraai karius.

Het hedendaagze Leven der liedzangers.

Op een mooie wys.

1
 Aanhoord 't Zangers leven aan:
 Hoe wy ons gelt vergaren,
 Als wy maar op een Stoeltje staan,
 En zingen nieuwe maren,

Winnen wy veel, 't moet door de keel
 Het geld moet zyn verzopen,
 Al zou men kaal, nog altemaal,
 Naakt zonder kleeren lopen.

2

Win ik een gulde drie of vier,
 Die stel ik uit op renten
 Aan de waardin voor wyn of bier,
 En trek in Bachus tente;
 Al loopt gewin, myn keelgat in
 Myn geld dat raakt ten enden
 Dan trek ik voort, regt uit de poort,
 Weder na kalis bende.

3

De Zangers worden weinig ryk,
 Hun schoenen blyven steeken,
 Meest in de modder of de slyk;
 Zy zuypen heele weken!
 Het Brouwers zop, moet door de krop
 Men brouwt niet voor de Verkens,
 Men drooge keel, vermag zoo veel,
 Nog leef ik zonder werken.

4

't Is waar ik zoek het werken niet,
 Ik hou men aan het ligten,
 Als hier of daar wat vreems geschiet,
 Een Liedje gaan ik digten;
 Dan zing ik hier, tot myn plyzier,
 Voor die het wil aanhoren,
 Van werk verlost, en drank en kost,
 Die word voor my geboren.

5

Want staan ik op een stoel of bank,
 Dan roep ik aan de Boeren;

Ik geef drie Liedjes voor een blank,
 Za wild uw geld eens roeren,
 Dat boere geld, is haast besteld,
 Wanneer ik raak aan 't smullen,
 Al ben ik zat, van 't brouwers nat,
 Myn darmen moet ik vullen.

6

Myn zak is van een duyvels-vel,
 Daar kan geen kruys in blyven,
 En daarom word myn Griet zoo fel,
 En komt dikmaals te kyven,
 Als ik myn keel, geef wat te veel,
 Ik zuyp myn om te barste,
 Ik laat haar staan, vast agter aan,
 En leer haar lustig vasten.

7

Zy vond my gisteren op gelag,
 't Is waar ik waar beschonken,
 Zy gaf my meenig harde slag,
 Maar nu zoo loopt zy pronken,
 Zy zei kapoen, 't is vuyl vatzoen,
 Zy doet my lopen zingen;
 En ik dan moet, op staande voet,
 De deur weer uit gaan springen.

8

Van 't zingen word myn keel zoo droog,
 En nog moet ik al zwygen;
 Een Vrouw zou springen pieken hoog,
 Om zoo een man te krygen.
 'k Ben goet en als, ik ben geen wals,
 Ik zal 't in 't vlaams wel brengen,
 Blyft ongetrouwt, en wagt u stout,
 Van al die valsche krenge.

9

Tot Roomen zou ik garen gaan,
 Als ik 'er was ontbonden;
 Want als wy raken aan het slaan,
 Wy vegten als twee honden.
 Was ik ze kwyt, in deze tyd,
 Het trouwen zou ik staaken,
 Ik weet geen raad, tot myner baat,
 Hoe ik ze kwyt zal raken.

10

Wel aan die nog te trouwen staan,
 En wagt u voor de Grieten,
 Zy hebben tongen als fenyn,
 Het zou uw ook verdrieten!
 Die niet en kan, 't Zy Vrouw of Man,
 Of die dit Lied mishagen,
 Die kan voorwaar, Een stuyver maar,
 Vier blaadjes meede dragen.

Een jonkman beklaagende zyn trouw.

Stem: Van de organist.

Jongmans hoort myn droevig klagen
 Wat ik plagen, moet verdragen,
 'k Heb het Minnen gaan beginnen,
 Al om 't geld en goed, met 'er spoed,
 'k Heb myn trouw gegeeve aan een Saar
 Zy is maar Vyf-en-Sestig Jaar,
 'k ben Jong en Pront, maar heel doorwont
 Wy levee nu als Kat-en-Hond, ongesond.

2

Anders hoor ik heele daagen,
 Niet als kuggen ende klaagen,
 Knorren, kyven, d'oude Wyven,
 Zyn altyd vol verdriet, zo men ziet,
 Als ik lag, dan ziet zy als een lim,
 Als ik Fluyt, dan hoor ik weer gegrim
 Als ik dans of spring, of dat ik zing,
 Dan kyft zy als een duivelin, die zottin.

3

Als wy eens zyn goede vrinden,
 Dat ik gaan met myn beminde,
 Om te wand'len, of te hand'len,
 Van vreugde of kermis, voor gewis,
 Ik en mag geen Jonkheid spreek aan,
 Of zy zou my wel met vuyste slaan,
 Dan is 't weer gekyf, op myn lyf,
 So heb ik altyd tyd verdryf, met dat wyf.

4

'k Meende dat zy haast zou sterven,
 Dit ik zou haar schyven erven,
 Maar haar Tronie, die Caronie,
 Met haar berimpeld vel is zo snel,
 Dat ik vrees nog eerder dood te zyn
 Daarom moet ik tegen het chagryn,
 Kiezen Pot en Kan, als een Braaf Man,
 En neeme 'er een goed leven van, nu en dan.

5

Oorlof Jonkmans die wilt paren,
 Wilt u zinnen wel vergaaren,
 Oude Vrouwen, wilt die schouwen,
 Want het is zelden goed, myne bloed
 Trouwt nog liever met een Jonge Meid,
 Dan zult gy passeeren uwen tyd,

Met contentement, zonder ellend,
So blyft gy een braave Vent, en present.

Herder en herderinne-Zang

Stem: Gelyk de schoone bloempjes kwyne.

1

Als Luciaan die schoone Herderinne,
Haar gewolde vee dreef te velde inne
Kwam haar Damon te gemoet,
En hy heeft haar mindelyk gegroet. bis.

2

Goon groet uw lieve Sielsvrindinne,
Ag moog ik uw opregt beminne,
Want uw schoonheit die my toelonkt,
Die heeft my met min ontfonkt. bis.

3

Want uw oogjes als corale,
Ag kon ik uw schoonheit maar afmaale,
En uw lieve neusje als Ivoor,
Uw schoonheit klinkt de weereld door. bis.

4

En uw lieve schoone wangen,
Die zyne met roode Roosjes behange
En uw Halsje gelyk een Swaan,
Gy zyt nog schoonder als Diaan. bis

5

Ag lieve schoone Herderinne,
Draag my maar toe uw zuiv're minne:
Ik zal u altoos zyn getrouw,
Als een opregte Man zyn Vrouw. bis.

LUCIAAN.

6

Ag Damon als gy myn opregt zal minnen,
Dan zal ik altoos blyve uw Vrindinne,
En diene uw opregt en Trouw,
Gelyk de pligt is van een Vrouw. bis.

TE ZAMEN.

7

Kom nu Herders en Herderinnen,
Laat ons dit Feest met vreugt beginnen,
Speelt op Bas Fiool en Fluit.
Ter Eeren van Bruidegom en Bruid. bis.

Nieuw zeemans-Lied.

Stem: Ach wat is het menschen leven.

O Maan! o sterre ligten,
Hoe schoon is uwen glans,
Waar voor myn Oog moet swigten,
Als ik aanschouw den trans,
Van het geheele ronden.
Die myn al op dees wagt,
Steeds aan malkaam verbonden,
Verselt al op dees nagt.

Als ik aanhoor den baaren,
Het ruyzen van den zee,
Nephtunis met zyn snaaren,
Die myn verselt al ree,
Dan denk ik in het duyster,
O Zee van overvloed,
Die door zyn roem en luyster,
Steeds rykt na haaren vloed.

Ik Zeehelt die het leeven,
Den Landman onderschraagt,
Ik moet myn gaan begeeven,
Waar storm of wind myn jaagt,
Als ik by duysteren nagten,
Berooft ben van het gezicht,
De wind steeds op moet wagten,
Waar na ik myn koers rigt.

Dan denk ik meenigmaalen,
O Zeeman dien het zant,
Voor de Vaderlantsche paalen,
Steeds houwd tot onderstant,
Tot Land en Akkerbouwen,
Door uwen komst alleen,
Den Bakker en den Brouwer,
Moet blyven op den been.

Vier glaazen reeds geslaagen,
Myn wagt is half uit,
Waar mee ik met behaagen,
Het einde vroolyk fluyt,
Maar wat zie ik van verren,
Verryzen door het gezicht,
Die lieven morge sterren,
En het aangenaam dagligt.

Dat hier in mynen oogen,
Schynt als een zilveren zon,
Die door zyn groot vermoogen,
Reist uit zyn klare bron,
Maar vast het is agt glaazen,
Myn wagt is reeds gedaan,
Nephtunis wilt niet raazen,
Want ik wil rusten gaan.

Vermakelyke klugt, van een boer genaamt Jan de Duyvel.

Stem: Moeder ik heb den keyzer gezien

Vriende ik weet een viese klugt,
 Gy zult lachen met genugt,
 't Is van eenen zotten Boer,
 Een ieder heeft zynen toer,
 Hy woonde een uurtje buiten de stad,
 Dronk hem alle dagen sat,
 't Was zyn vrouw een droevig spys
 Den knegt en ook de meyd.

Den knegt die sprak heel desperaat,
 Zoo dat hier niet anders gaat,
 Dan zal ik verhuizen gaan,
 En ik laat alles staan,
 Of laat my van dezen nagt,
 Doen het geen ik heb gedagt,
 Ik zal deeze zatte pry,
 Doen leven gelyk als wy.

Het vrouwtje sprak verblyd van geest,
 Zout gy dezen zatten beest,
 Dan nog konen wenden af,
 Ik zal u beschenken braaf,
 En nog maaken een nieuwd kleed.
 Zonder dat het niemand en weet,
 Maar zyn lyf geen schaden doet,
 Den knegt die zyd' dat is goed.

Den knegt die kleede hem in een vel:
 Gelyk den duyvel uit de hel,
 en hy lag op zyn loer,

Voor dezen zatte Boer,
Het was in den avont laat,
Dat hy swymelde langs de straat,
En toen kwam hy dronken t'huys,
Hy maakte een groot gedruys.

Hy vloekte als een booze geest,
Deezen boer en zatten beest,
Hy sloeg zyn vrouw en ook de meid,
De knegt die dagt 't is myn tyd,
Hy liet hem vallen al door de schouw,
Hy pakte de meester by zyn mouw,
Hy liep 'er mee de schoorsteen in,
't Is nog maar een begin.

Hy kroop 'er mee de schoorsteen uit,
Den boer die schreeuwde overluyt,
Ach! myn heer den duyvel goed:
My dog nu geen kwaad en doet;
Houd dog op voor dezen keer,
Ik wil doen geen zonden meer,
Ik zal doen al wat ik kan,
Gelyk als een eerlyk man.

Ligt dan daar, gy zatte boer,
In den drek al op de vloer,
De knegt liep stilletjes weer in huys
Hy maakte doe niet veel gedruys,
Hy kleede hem weer op 't zelfde uur
De boer die klopte al op de deur
En sprak bedroeft van sin
Ach, vrouwtje laat my dog in.

Het vrouwtje sprak ach kameraad
Leeft gy nog, ach lieve maat
Want ik beef gelyk een ried
Van dat daar is geschied
Waar vloog gy daar zoo naer toe

De boer die sprak ik weet niet hoe
 Maar ik zal 't u zeggen gaan
 Gelyk ik heb verstaan.

Het was de duyvel boos en vals
 Hy brak my byna de hals
 Hy verweet my alle myn kwaad
 Gy weet wel hoe dat het gaat
 En hy wou my wreed en vel
 Nog gaan sleeppen al naar de hel,
 En ik riep ach, ach, myn heer
 Pardon voor deeze keer.

Hy liet my vallen op den grond
 In den drek of in den stront
 Zie hoe dat ik ben gesteld
 Van allen dat groot geweld
 Ik vraag nu vergiffenis
 Het vrouwtje die waste hem voor gewis
 Van zyn hoofd tot aan den voet
 Siet wat dat de liefde doet.

Een nieuw lied.

Op een aangename wys.

1
 De geneuglyke Amaril,
 Bemind de knaap Martil,
 Was doof door al zyn klaagen,
 Doen sprak de looze Min,
 Een maagt moet liefde dragen,
 't Zy my met, of teegen zin, bis

2

Ik wil deeze herder helpen,
 Niemand kan zyn wonden stelpen,
 Zy nam fluks het beeltenis aan,
 Van een Roos met douw belaan,
 't Meisje plukte die met haar hant,
 Voorts voelt zy de liefde brant.

Een nieuw lied.

Op een bekende wys.

1

Wat zoete vreugd,
 In myne Jeugd,
 Wat zoetigheid heeft men ontfange,
 Wat een plysier,
 Gevoel ik hier,
 Ik leef gerust in menig dangier,
 Ik heb getrouwd een zoeten maagd,
 Die my wederliefde draagt,
 Dat zoete kind,
 Myn zeer wel bezint,
 Zy zal altoos van my zyn bemind.

2

Wy zyn gepaard,
 In min vergaard,
 Niet om 't gelt, maar om 't goet leven,
 Wat ons ontmoet,
 't Zy zuur of zoet,
 Wy zyn contant, behouden ook moet,
 Want de Schepper die daar leeft,
 Yder een zyn voedsel geeft,

Die maar betrou
En niet verstout,
Zal altoos hebben zyn onderhoud.

3
Myn kinders teer
Die van den Heer,
Ons door zyn gunste zyn gegeeven,
Uit liefde zoet,
Zy worden gevoet,
Sy hebbe al haar behoed,
Al gaan zy niet in het spaans gedost,
Dog zy hebbe ook de kost,
Van tyd tot tyd,
Syn wy verblyd,
Wy Voeden ons uit liefde en vlyd.

4
Hoe meerder gewin,
Hoe meerder min,
Hoe meerder kinders, hoe meerder liefde
God zorgt ook mee;
Gelyk hy dee,
Eertyds in Cana in Galilee,
Wat is 'er grooter vreugde zoet,
Als te zien u vlees en bloed,
Opgroeije schoon,
Voor Godes thron,
Die ons daar voor zal geven loon.

Van een meisje van 16 jaaren die haar voor een jaager ging verhuuren.

Op een aardige wys.

Komt vrienden Luistert al,
 Wat dat 'er is bedreven:
 Al weer een klugtig liet
 Al van een meysie jonk en schoon,
 Die haar ging verkleeden:
 Als een Manspersoon.

2
 Zy ging na de kleeermaaker,
 Zy zy gy moet myn maaken:
 Een kleet zoo groen als gras,
 Opdat ik daar mee als een helt!
 Daagelyks kan jaagen:
 In het groene velt.

3
 Zy heeft mans kleeren aangedaan,
 Een pruykje na de mooden:
 Gelyk een fris Jonkman:
 En een hoetje met een kry,
 Zy speelden zoo lustig,
 en zy was zeer bly.

4
 Zy rysde daar van daan,
 Om dat haar niemant niet:
 Zou kennen anhoort dees klugt eens an
 Zy rysde zoo door Stad en lant,

Toen ging zy haar verhuuren;
Voor een jaagerkwant.

5

Al by een Ryken heer,
Die hat haar wel van nooden:
Hy hat geen jaager meer,
Wat kreeg zy voor haar jagers loon?
Ruym twee hondert kroone:
Wel was dat niet schoon.

6

Zy jaagde als een helt,
Wel meer dan ruym drie jaare:
Al in het groene velt,
So dat haar heer was daar mee kontant,
Hy dagt wel in zyn selven:
Het is een jonge kwant.

7

Zy jaagde als een helt,
Het wilt dat haar kwam teegen:
Dat heeft zy neer gevelt,
Zoo dat het haar gelukte zeer:
Waar voor zy heeft verkreegen,
Zoo veel lof en eer.

8

Oorlof gy jaagers al,
Wilt u wat exkuseren:
Om op de jagt te gaan,
Want ziet de mysies zyn gezwint,
Zy zullen mee gaan treden;
In het Jaagers Gilt.

Register.**A.**

Adieu dan Vaderland en vrinden. *Dit Lied* 22
vermeerdert.

Ach hoe lekker is het zoenen. *Op een Lief* 50
Aardig Meisje.

Ach hoe dwaalen myne zinnen. 75
Zamenspraak tussen een Herder en een
Herderin.

Aanhoord 't Zangers leven aan. *Op het* 78
hedendaags Leven der Lied Zangers.

Als Luciaan die schoone Herderinne. 83
Herder en Herderinne Zang.

D.

De dood is 't niet. 16

Die weldoet smaakt alleen 't zoet. *De* 57
Vryheid zingende ongevynst.

De geneugelyke Amaril, 88

H.

Hoe lang zal ik bedroefde minnaar blyve. 34
Minnaarsklagt.

Hier kom ik al aan de stryken. *Op de* 77
Toverlantaaren.

I.

Ik ging my lestmaal eens vermyden. 14
Aardig Lied van een Bloemist en
Tuinmeisje.

Is het schoon het Menschdom te verpligten. <i>Op het Manuaal.</i>	24
Ik kwam lestmaal op een vroege morgen. <i>Herders-Lied.</i>	39
In de Heilige Schriftuuren.	62
In deze vasten avond tyd. <i>Op de Hoorndraagers.</i>	67
Ik ben een Amsterdams Matroosje. <i>Het Kermis-Matroosje.</i>	70

K.

Komt vriden luystert na dit lied. <i>Op het Haane- en Henne-Gepik.</i>	11
Komt hier al by geloopt. <i>Berouw van een jonge Maagd over harr Maagdom.</i>	17
Kom hier Oost-Indiesvaarders al. <i>Op het Schip Concordia.</i>	43
Komt vriden luystert al. <i>Van een Meisje van 16 Jaaren, die haar voor een Jager ging verhuuren.</i>	91

L.

Laast toe Files lag te droomen.	21
Laast lag ik en sliep ik in 't groene veld.	27
Lestmaal ging ik door het veld. <i>Vermakelyke Minneklagt.</i>	29
Liefje u zoet wezen. <i>Minne-Lied.</i>	32
Luistert vrienden altemaal. <i>Van de Galjon.</i>	35

M.

Malbroek gaat ten Oorlog vaaren. <i>Op de Dood van Monsieur Malbroek.</i>	3
---	---

Malbroek s'en va en guerre. *Op de Dood* 7
van Malbroek in 't Fransch.
Myn gedagten die stelt myn in. 69

N.

Nu heb ik weer wat nieuws aan de hand. 13
Op de Huis-Timmerlieden.
Niemand kan myn bekooren. *Tegenzang* 58
op Rozelinde.

O.

O Maan! ô Sterre ligten. *Nieuw Zeemans* 84
Lied.

S.

Sa jonkheid weest nu al verblyd. 37
Singt nu ô Zang-Godes. *Op de Bles.* 73

V.

Van tyd tot tyd, heb ik gezeid. *Op* 60
hedendaagse Modens.
Vriende ik weet een viesse klugt *Van een* 86
Boer genaamt Jan de Duyvel.

W.

Wakker op verliefde geeste *Lof van* 41
Rozemond.

Weest nu al verblyd. <i>Op de Vreede</i>	48
<i>geteekent en tot stand gebragt te Parys.</i>	
Wat ziet men weer een wonder trand. <i>Op</i>	52
<i>het dragen van Schansloopers.</i>	
Willem Cornelis die aardige kwant. <i>Van</i>	55
<i>een Meisje van 18 Jaaren, die na</i>	
<i>Groenland is gaan vaaren.</i>	
Wat zoete vreugd.	89

Z.

Zyn kost te kunnen winnen. <i>Neen het</i>	65
<i>moet anders gaan.</i>	